

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

Nr. 3

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

29 NOVEMBER 1993

INHOUDSOPGAVE

Blz.

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76,3 en 4)

L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	75
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	76
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	81
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	83
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	88
L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden	88

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76,5)

T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	90
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	93
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	95
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	96
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	97

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76,5)

L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	99
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	100
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	102
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	102
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	103

REGISTER	104
---------------------------	------------

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 3 en 4)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 2
van 21 oktober 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Employers Guide in Belgium – Franstalige adressen Vlaamse regering

Enige tijd terug publiceerde de beroepsorganisatie Fabrimetal een Employers Guide in Belgium. Hierin staan de adressen van de leden van de Vlaamse regering in het Frans afgedrukt. Ik meen dat de aandacht van de minister hierop werd gevestigd door onder meer de Vlaamse Volksbeweging.

Heeft de minister contact genomen met Fabrimetal om dergelijke flaters in de toekomst te vermijden ?

Heeft hij desgevallend enige toezegging verkregen ?

Antwoord

Ik heb Fabrimetal aangeschreven in verband met de uitsluitend Franse vermelding van de adressen van de Vlaamse regering in de Engelstalige publikatie Employers Guide in Belgium teneinde een rechtzetting te bekomen en dergelijke voorvallen in de toekomst te vermijden.

Vraag nr. 4
van 27 oktober 1993
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Overdekte markten – Vergunning

Op meerdere plaatsen in Vlaanderen worden koophallen ingericht waarin soms meer dan honderd marktkramers een stand hebben voor verkoop van kleding, fruit, snoep, hapjes, sieraden enzovoort. Exploitatie van deze verkoopoppervlakten, zelfs van 10.000 m² overdekte markt, blijkt in Vlaanderen niet onderworpen aan enige vergunningsplicht wanneer zij zich in bestaande gebouwen vestigen.

De vestiging van dergelijke markten vormt een zware overbelasting voor de omgeving door verkeers- en parkeerdrukke.

Het Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie krijgt geen kans om zich over dergelijke markten uit te spreken wanneer het gaat over vestiging in bestaan-

de gebouwen. Hoewel dit Comité een bindend advies geeft inzake nieuwe vestiging in nieuwe gebouwen, terwijl de concurrentie erdoor kan worden vervalst.

1. Meent de minister niet dat dergelijke vestigingen, die meestal ruim in omvang zijn, aan een vergunning dienen te worden onderworpen ?
2. Moet de taak en de structuur van dit Comité niet worden aangepast, zowel aan de evolutie van de sector als aan de staatsstructuur waarin een unitair comité moeilijk te rijmen valt met de autonomie inzake ruimtelijke ordening op gewestelijk vlak ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Antwoord

1. Bedoelde markten zijn wel degelijk vergunningplichtig. Uit artikel 1 en 2 van de wet van 29 juni 1975 betreffende de handelsvestigingen volgt dat zowel ontwerpen van exploitatie van één of meer kleinhandelsbedrijven in een bestaand gebouw dat niet bestemd was voor een handelsactiviteit als ontwerpen van belangrijke wijziging van de aard van de handelsactiviteit in een gebouw reeds aangewend voor handelsdoeleinden, onderworpen zijn aan een socio-economische machtiging indien zij een bepaalde oppervlakte overschrijden.

In zone 1 (voor de samenstelling hiervan zie koninklijk besluit van 8 augustus 1975, Belgisch Staatsblad van 30 augustus 1975) is dit in het geval van een bruto-oppervlakte van meer dan 3.000 m² of met een netto-verkoopoppervlakte van meer dan 1.500 m². In een andere zone is dit in het geval van een bruto-oppervlakte van 1.000 m² of met een netto-oppervlakte van meer dan 750 m².

De meeste overdekte markten zoals door u bedoeld zijn dan ook vergunningplichtig. Deze interpretatie van de wet is reeds herhaalde malen door de rechtbanken bevestigd (zie o.a. Koophandel Hasselt, 21 januari 1993 ; Koophandel Turnhout, 11 oktober 1991).

2. Tijdens mijn ontmoeting met de minister-president van het Waalse Gewest, G. Spitaels, de minister-voorzitter van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, Ch. Picqué, vergezeld van minister J. Chabert, op 5 juli 1993 werd o.a. ook het dossier van de handelsvestigingen (wet van 29 juni 1975) ter sprake gebracht in verband met een betere samenwerking en/of coördinatie tussen de belangen van de federale staat en de respectieve Gewesten.

Er werd hierbij gesteld dat zowel het Sociaal-economisch Comité voor de Distributie als het Interministerieel Comité voor de Distributie samen paritair moeten worden beheerd door de federale staat en het betrokken gewest.

Bovendien werd de wens uitgedrukt dat in geval van staking van stemmen de stemmen van de gewesten worden beschouwd als doorslaggevend.

In navolging van deze afspraak heb ik reeds aan de heer M. Wathelet, vice-eerste minister, minister van Justitie en van Economische Zaken een voorstel geformuleerd wat betreft de samenstelling van de betrokken comités.

De voorgestelde wijziging ziet eruit als volgt :

- wat het Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie betreft.

Op dit ogenblik is dit Comité samengesteld uit 1 vertegenwoordiger van het gewest in functie van het behandeld dossier en 11 vertegenwoordigers van de federale staat. Er wordt voorgesteld om de samenstelling van dit Comité te wijzigen in 6 vertegenwoordigers van de gewesten en 6 vertegenwoordigers van de federale staat. Bovendien zouden de vertegenwoordigers van een bepaald gewest enkel zetelen voor die dossiers die betrekking hebben op een inplanting in bedoeld gewest.

- wat het Interministerieel Comité voor de Distributie betreft.

Dit comité is op dit ogenblik samengesteld uit de minister van Economische Zaken, de minister van KMO's (middenstand) en de bevoegde gewestminister voor het gewest waar de inplanting wordt gepland. Er wordt voorgesteld om de samenstelling van dit comité als volgt te wijzigen : de minister van Economische Zaken, de minister van KMO's (middenstand) en 2 ministers bevoegd in het gewest waar de vestiging wordt gepland.

Bovendien werd hierbij voorgesteld dat in geval van staking van stemmen, de stemmen van de gewesten worden beschouwd als doorslaggevend.

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN
HUISVESTING

Vraag nr. 316
van 18 oktober 1993
van de heer M. BOURGOIS

Sociale woningbouw – Stand van zaken

Kan de minister mij meedelen hoeveel sociale woningen er in de huidige zittingsperiode, de periode 1991-1993, reeds metterdaad werden gebouwd en in welke steden of gemeenten deze woningen zich bevinden ?

Kan de minister mij eveneens informeren over het aantal woningen dat in de komende twee jaar is gepland – het betreft hier vanzelfsprekend ook sociale woningen –, en in welke steden of gemeenten ze zullen worden gebouwd ?

Antwoord

Gelet op de omvang van de gevraagde informatie, zal het antwoord rechtstreeks aan het lid worden overgemaakt.

Vraag nr. 2
van 21 oktober 1993
van de heer M. CAPOEN

Duinendecreet – Interpretatie

Ingevolge het uitvoeringsbesluit van 15 september 1993 over het duinendecreet, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 17 september 1993, geldt een bouwverbod op de aldaar omschreven percelen.

Luidens het duinendecreet geldt dit bouwverbod ongeacht de bestemming van het goed volgens goedgekeurde bestemmingsplannen of verleende verkavelingsvergunningen, waarbij er een **interpretatiediscussie** is omtrent de geldigheid van uitgereikte bouwvergunningen. Het verslag bij het duinendecreet is tegenstrijdig met wat de voorbereidende toelichtingen bij het uitvoeringsdecreet bepalen.

Voorts hebben sommigen er zich over verwonderd dat bepaalde, nochtans klaarblijkelijk zeer waardevolle duinpercelen, niet zijn opgenomen in de uiteindelijke inventaris. Volgens de bepalingen van het **duinendecreet** kon de Vlaamse regering enkel die percelen opnemen die werden voorgesteld door het Instituut voor Natuurbehoud.

1. Wat is de geldigheid van bouwvergunningen, uitgereikt vóór 17 september 1993 ? Dient een onderscheid te worden gemaakt naargelang de bouwvergunning al dan niet uitvoering heeft gekregen, zo ja, wat wordt dan verstaan onder uitvoering ?
2. Wat is het lot van bouwvergunningen die op 17 september 1993 nog niet definitief waren, hetzij omdat de periode van toezicht door de gemachtigde ambtenaar nog niet was verstreken, hetzij omdat de geldigheid van de bouwvergunning werd aangevochten in een gerechtelijke procedure, hetzij omdat de bouwvergunning niet tijdig werd uitgevoerd, hetzij om enige andere reden ?
3. Welke precieze oppervlakte werd thans uiteindelijk, ingevolge het uitvoeringsbesluit van 15 september 1993, beschermd, uitgesplitst onder de verschillende gemeenten ? Wil de minister deze vraag beantwoorden volgens de uitsplitsing van gegevens in de tabel, opgemaakt door het Instituut voor Natuurbehoud als bijlage bij het duinendecreet (Vlaamse Raad, stuk 96 BZ 1992, nr. 10, bijlage B) ?
4. Uit de vergelijking van de twee tabellen zal blijken dat de oppervlakte, zoals aanvankelijk bepaald door het Instituut voor Natuurbehoud, als vallend onder potentieel te beschermen duinoppervlakte, niet overeenstemt met de uiteindelijk beschermde oppervlakte. Dit wijst erop dat niet alle percelen die voor bescherming worden voorgesteld door het Instituut, uiteindelijk ook effectief in het **uitvoeringsbesluit** tot bescherming zijn opgenomen.

Waar komt dit verschil vandaan ? Wie heeft het initiatief genomen om bepaalde, aanvankelijk beschermenswaardige duingebieden, dan tenslotte niet te beschermen ? Is daarover overleg geweest tussen de Vlaamse regering en het Instituut voor Natuurbehoud ? Is daarover overleg geweest met andere instanties ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, en de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming .

Antwoord

1. In het verslag van de voorbereidende werkzaamheden van de commissie Leefmilieu en Natuurbehoud van de Vlaamse Raad omtrent het voorstel van decreet houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen, wordt bij de bespreking van de artikelen 52 en 53, op blz. 11, gesteld : “De indieners stellen dat de aanduiding als beschermd duingebied ook moet kunnen gelden voor gebieden waarvoor reeds verkavelingsvergunningen werden verleend. Voor niet uitgevoerde bouwvergunningen is dat evident en is er geen explicitering noodzakelijk.”

Hieruit leiden wij af dat bouwvergunningen die uitgereikt werden vóór 17 september 1993, doch waarvan de uitvoering op 17 december 1993 nog niet was aangevangen of niet op reglementaire wijze was aangevangen, vallen onder het bouwverbod. Enkel bouwvergunningen die uitgereikt werden vóór 17 september 1993 en waarvan de uitvoering op reglementaire wijze was aangevangen vóór 17 september 1993 kunnen verder uitgevoerd worden. Eventueel op of na 17 september 1993 uitgereikte bouw- of verkavelingsvergunningen zijn niet rechtsgeldig.

Voor wat verstaan moet worden onder uitvoering van de bouwvergunning of een aanvang van de werken, kan uit een parlementair stuk (Senaat, 1968-1969 nr. 559, blz. 58), een omzendbrief terzake van stedebouw en een arrest van de Raad van State (nr. 17,048) geconcludeerd worden dat er sprake moet zijn van bouwwerken die boven de vloer zijn uitgevoerd, en er duidelijk op wijzen, dat de substructuur zonder vertraging en in haar geheel zal worden gebouwd, of althans dat die bedoeling kan worden afgeleid uit verschillende feiten op de bouwplaats.

2. De verschillende gevallen dienen duidelijk te worden onderscheiden. Het is een vaststaand feit dat werken die werden uitgevoerd vóór het verloop van de reglementaire termijn na de kennisgeving van de bouwvergunning, niet wettig zijn en bijgevolg geen rechten kunnen doen ontstaan in het kader van het duinendecreet. Hetzelfde geldt voor werken die werden aangevat na het verval van de bouwvergunning .

De situatie is echter verschillend wanneer een bouwvergunning werd verleend door de bevoegde overheid maar deze beslissing wordt aangevochten voor een rechtscollege. Indien dit rechtscollege de

uitvoering van de vergunningsbeslissing niet heeft geschorst, blijft deze administratieve beslissing uitvoerbaar, ingevolge het rechtsprincipe “privilege du préalable”, ook al werd zij aangevochten.

3. In totaal werden door het besluit van de Vlaamse Regering van 15 september 1993 (Belgisch Staatsblad van 17 september 1993) 317,7 ha als beschermd duingebied en 603,3 ha als voor het duingebied belangrijk landbouwgebied aangeduid. Voor een uitsplitsing per gemeente en per bestemming, verwijzen wij naar de als bijlage gevoegde tabel.

4. Wij willen erop wijzen dat de tabel op blz. 33 van het rapport IN – A 93.39 de totale geïnvesteerde “oppervlakte (in ha) van de tijdens de zomer 1992 overblijvende duin- en binnenduinarandgronden met bebouwbare of ontoereikende zone-non-aedificandi-bestemmingen op de gewestplannen” opgeeft. Niet de totaliteit van de hier in rekening genomen gronden werd door het Instituut voor Natuurbehoud ter bescherming voorgedragen. Op blz. 79 van het bovenvermeld rapport wordt immers gesteld dat een gebied aan minstens drie van de op blz. 71 en 72 vier vooropgestelde criteria moet voldoen om uit het perspectief van het natuurbehoud prioritair voor bescherming in aanmerking te komen. Nog steeds op blz. 79 wijst het Instituut voor Natuurbehoud erop dat een toepassing van die norm impliceert dat 91,6 ha van de in de bovenvermelde tabel opgegeven totale oppervlakte niet zouden beschermd worden. De hier verstrekte informatie was tevens reeds tijdens de hoorzitting van 17 september 1993 aan de leden van de commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud bekend gemaakt onder de vorm van een nota van het Instituut voor Natuurbehoud.

Bij de actualisatie van de inventaris op 1 juli 1993 (het bovenvermeld rapport dateert van 2 maart 1993), bleken reeds verscheidene “prioritair te beschermen gebieden” (die beantwoorden aan minstens 3 van de 4 criteria) hetzij reeds volgebouwd, hetzij reeds dermate aangetast te zijn dat volgens het Instituut voor Natuurbehoud hun behoud of herstel als natuurgebied niet meer mogelijk of niet meer relevant was : onder meer de binnenduinarand van Oostende, de middeloude duinen van Westende-dorp en enkele volmiddeloude loopduinrelicten te Koksijde. De totale oppervlakte van deze “verloren” gebieden bedroeg ongeveer 20 ha. Teneinde dit verlies te compenseren stelde het bestuur voor Natuurbehoud, voor de norm voor bescherming te verlagen naar een quotering van 2/4, weliswaar op voorwaarde dat de in (sub-)urbane omgeving geïsoleerd liggende terreinen (die dus niet ruimtelijk aansluiten bij een meer uitgestrekt groen of agrarisch bestemd gebied) hetzij een oppervlakte van minstens 1 ha moesten beslaan, hetzij moesten deel uitmaken van het ontwerp van de Groene Hoofdstructuur. Ook tal van 2/4-gebieden met een oppervlakte van meer dan 1 ha (onder meer de Kerkepanne- niet te verwarren met het Kerkepannebos – te Koksijde-Sint-Idesbald) waren echter sinds de winter reeds bebouwd of sterk aangetast.

Van de in het, van 2 maart 1993 daterend, IN-rapport A 93.39 opgenomen 218 ha, als woon- of woon-uitbreidingsgebied bestemde, duingronden werden

door het besluit van de Vlaamse Regering van 15 september 1993 144,4 ha beschermd. De overige 73,6 ha werden niet in het beschermingsbesluit opgenomen omdat de betrokken percelen ofwel op 1 juli 1993 reeds bebouwd of aangetast waren, ofwel niet aan de door het Instituut voor Natuurbehoud en het Bestuur Natuurbehoud en -ontwikkeling vooropgestelde norm beantwoorden.

Het besluit van de Vlaamse regering van 15 september 1993 heeft daarnaast ook nog 16 ha als TRP-zone, 45,8 ha als agrarisch gebied en 52,4 ha als agrarisch gebied en 52,4 ha als agrarisch gebied met

landschappelijke waarde bestemde gronden, die (omwille van het belang van het vrijwaren van de duin-polderovergang) wel in het IN-rapport van A 93.39 waren opgenomen, uiteindelijk niet beschermd, omdat die gronden gelegen zijn buiten de maritieme duinstreek, zoals die is afgebakend op de bijlage van het decreet van 14 juli 1993 houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen. Voor de bescherming van deze ecologisch waardevolle poldergronden moet dan ook gegrepen worden naar andere instrumenten dan het duinendecreet.

Gemeente	Gewestplanbestemming											
	Woon	Woon- uitbrei- ding	Verblijfs- recreatie	Dag- recreatie	TRP- zone	Ontgin- ning + recreatie	Open- bare nuts- of ge- meen- schaps- voorzie- ningen	Militair domein	Indus- trie	Agra- risch	Agra- risch met land- schappe- lijke waarde	Totale opper- vlakte
De Panne	24,9 20,6	4,2 3,8	2,0 2,0	2,0 2,0	26,0 10,0	19,3 19,3				26,3 22,1	90,7 81,3	195,4 161,1
Koksijde	73,3 33,4	12,9 10,8	5,9 5,9					28,5		156,7 126,1		277,3 204,7
Nieuwpoort	21,1 15,4							36,7 36,7	27,0 27,0	53,2 42,2		*138,0 *121,3
Middelkerke	8,6 2,6				3,0 3,0			4,0 4,0		71,6 71,6	44,1 44,1	*131,8 *125,8
Oostende	8,3 0				10,0 10,0			3,2 3,2	0,3 0,0			21,8 13,2
Bredene	17,3 17,3							2,0 2,0			6,3 6,3	25,6 25,6
De Haan	18,0 15,5			1,5 1,5							91,4 84,3	128,7 118,6
Knokke-Heist	28,8 25,0							12,9 4,9			161,2 125,3	190,0 150,3
Totale opper- vlakte per be- stemming	200,9	17,1	7,9	3,5	39,5	19,3	53,6	65,6	0,3	307,8	393,7	Alge- meen to- taal : 1.109,2
	129,8	14,6	7,9	3,5	23,5	19,3	53,1	65,6	0,0	262,0	341,3	920,6

(*) De aanduiding van de knelpuntgebieden in het IN-rapport A 93.39 steunen op de gewestplankaarten. Inmiddels werd echter de gemeentegrens tussen de stad Nieuwpoort en de gemeente Middelkerke gewijzigd. Hierdoor zijn in het IN-rapport A 93.39 nog 27 hectare militair domein en 11 hectare agrarisch gebied (polderstrook langs de oostrand van het militair domein van Nieuwpoort-Lombardsijde), die sinds de gemeentegrensaanpassing deel uitmaken van het grondgebied van Nieuwpoort, ten onrechte bij Middelkerke ondergebracht. In de bovenstaande tabel werd deze fout gecorrigeerd.

De bovenste cijfers in iedere rij of kolom geven de oppervlakten (in ha) weer van de zomer 1992 overblijvende duin- en binnenduinrandgronden met niet-groene gewestplanbestemmingen. De onderste cijfers in iedere rij of kolom geven de oppervlakten (in ha) weer van de door het besluit van de Vlaamse regering van 15 september 1993 beschermde duin- en binnenduinrandgronden.

De hier opgegeven getallen zijn het resultaat van planimetrering en geven slechts een benaderende waarde van de betrokken oppervlakten weer. De aan de hand van meer exacte kadastrale gegevens bekomen oppervlakten kunnen dan ook afwijken van de bovenstaande cijfers.

In de tabel op blz. 33 van het IN-rapport A 93.39 werden :

— de volgende oppervlakten niet opgegeven (wel in het addendum) :

12/5. Ibis Hoogstrand en voorduin, in Nieuwpoort : bestemming : woongebied : opp. (ha) : 0,6

12/1.1 : Oostelijk deel van de Warandeduinen (Radio Oostende), in Middelkerke : opp. (ha) : — woongebied : 0,3

— openbare nutsvoorzieningen : 4

12/2. Ibis Binnenduinrandterreinen tussen Middelkerke-Bad en Raversijde,

— in Middelkerke : TRP-zone : opp. (ha) : 3,5

— in Oostende : TRP-zone : opp. (ha) : 10

— de volgende oppervlakten foutief opgegeven : (planimetreringsfouten)

11/8.1. Binnenduinrand van de Oosthoekduinen, in De Panne ; agrarisch gebied : opp. (ha) : 15

Bij een tweede planimetrering blijkt dit terrein een oppervlakte van 24,3 te beslaan.

12/3.3. Heiezwin-Oost, in Vosseslag :

— woongebied : opp. (ha) : 4,9

— agrarisch gebied met landschappelijke waarde : opp. (ha) : 2,7 ha

De twee cijfers moeten onderling gewisseld worden (woongebied : 2,7 ha en agrarisch gebied met landschappelijke waarde : 4,9 ha)

In totaal geeft dit : (0,6 + 0,3 + 4 + 3,5 + 10 + 9,3) ha = 27,7 ha ; wat uiteraard het verschil is tussen 1109,2 ha en 1081,5 ha.

Vraag nr. 3

van 21 oktober 1993

van de heer E. VAN VAERENBERGH

Structuur- en milieubeleidsplan Halle – KMO-zone Hellebroek- Zuid

Het ontwerp van structuur- en milieubeleidsplan van het Halse stadsbestuur plant de aanleg van een KMO-zone Hellebroek-Zuid. De omwonenden zijn daar echter zwaar tegen gekant.

Zij verantwoordden hun protest met de volgende argumenten :

— de aanwezigheid van de woonzones Kriekveld, Prinsbos (waar bovendien een aanzienlijke uitbreiding van de woonzone is gepland door het gelijknamig bijzonder plan van aanleg), de Europawijk en de Edingssesteenweg ;

— de gevoelige waardevermindering van de woningen in die woonzones ;

— de onverantwoorde aantasting van die open ruimten ;

— de aantasting van een landbouwkundig waardevol gebied, gelet op de gehele exploitatie van dit gebied ;

— de aanleg van groene bufferzone is zeker geen garantie voor de geluidsoverlast van de rijkswegen N 5, N 7 en A 8, de spoorlijnen 94 en 96 en de te verwachten geluidshinder van de HST-lijn.

1. Kan de minister mij een stand van zaken meedelen inzake dit dossier ?

Hoever staan de plannen inzake de aanleg van een mogelijke KMO-zone ?

2. Kan de minister akkoord gaan met de argumenten van de omwonenden tegen de vestiging van deze KMO-zone ?

Wat is zijn standpunt ?

3. Hoeveel bezwaarschriften tegen deze KMO-zone zijn er reeds ingediend bij het gemeentebestuur ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, en de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Antwoord

In antwoord op de door het lid gestelde vragen moet ik meedelen dat deze materie niet tot mijn bevoegdheid behoort.

Vraag nr. 4

van 22 oktober 1993

van de heer J. GEYSELS

Domeinen en gronden van weldadigheidskolonies in Merksplas en Wortel – Bestemming

Door de hervormingen inzake de wet op de landloperij komen er in de nabije toekomst een aantal domeinen en gronden vrij die behoren tot de weldadigheidskolonies in Merksplas en Wortel (Hoogstraten).

Het blijkt dat de bevoegde federale minister, de heer Wathélet, reeds een deel van deze gronden ter beschikking heeft gesteld aan derden.

1. Is deze bestemming, zoals bepaald door de bevoegde federale minister, in overeenstemming met het statuut van natuurontwikkelingsgebied zoals bepaald in de groene hoofdstructuur ?

2. Is er hierbij overleg gepleegd en/of gepland met de bevoegde federale minister ?

Antwoord

Mijn diensten beheren reeds geruime tijd een gedeelte van de gronden van de rijksweldadigheidsinstellingen in Wortel en in Merksplas, namelijk de bossen.

De terreinen van de instelling in Wortel zijn in het gewestplan deels als bosgebied, deels als zone voor openbaar nut en deels als bosgebied, deels als zone voor openbaar nut en deels als landschappelijke waardevol landbouwgebied opgenomen. Slechts een klein gedeelte, namelijk een vengebied ten noorden van het gebouwencomplex, is als natuurreservaat (N-gebied) ingekleurd op het gewestplan.

De dienst waters en bossen heeft reeds verscheidene bebossingen uitgevoerd in die verschillende zones van het gewestplan.

In het ontwerp van Groene Hoofdstructuur dat thans ter consultatie van de bevolking ligt, zijn die terreinen voorgesteld als natuurontwikkelingsgebied. Een verdere bebossing, samen met het herstel van het vengebied, past volkomen in het concept van het voorgestelde natuurontwikkelingsgebied.

Wat de vroegere rijksweldadigheidsinstelling in Merksplas betreft, liggen de gronden van deze instelling vooral in een landbouwgebied met landschappelijke waarde op het gewestplan evenals in een zone van algemeen nut, rond de gebouwen.

Voor deze instelling is alleen een vengebied in het zuidwesten van het rijksdomein als natuurreservaat (N-gebied) opgenomen in het gewestplan. Samen met de aansluitende bossen "Het Blak" en "Reebos" is dit ven voorgesteld als natuurontwikkelingsgebied in het ontwerp van Groene Hoofdstructuur.

Enkele kleine bosjes worden door de waters en bossen beheerd. Mits behoud van het ven, beantwoordt dit beheer aan de optie natuurontwikkelingsgebied.

Mijn diensten zijn niet bevoegd voor het beheer van de andere terreinen van die twee rijksinstellingen die trouwens door de landbouw worden gebruikt.

De bevoegde federale minister beslist autonoom over het gebruik dat aan de terreinen van deze instelling wordt gegeven. Het is uiteraard zo dat elk bestuurlijk niveau gehouden is aan de vigerende wetgevingen, o.a. inzake ruimtelijke **ordening, natuurbehoud, bosbeheer**, te voldoen.

Vraag nr. 5
van 22 oktober 1993
van de heer M. MAERTENS

Verbrandingsoven in Halluin (Frankrijk) – Stand van zaken

Artikels 5 en 7 van de EG-richtlijn 85/337 voorziet een milieueffectbeoordeling met grensoverschrijdend karakter in verband met verbrandingsovens, duidelijk van toepassing op de oven van 300.000 ton, die de Fransen zullen bouwen in Halluin op enkele tientallen meters

van de Belgische grens, en die volgens de Franse kranten op 19 oktober 1993 door de Chambre Urbaine de Lille werd goedgekeurd.

Als antwoord op mijn schriftelijke vraag 252 van 2 augustus 1993 in verband met de verbrandingsovens van Menen verklaarde de minister dat met betrekking tot Halluin met de Fransen contact werd opgenomen.

1. Heeft de Franse regering de minister ter zake reeds geïnformeerd, en zo ja, op welke datum en met welke gegevens ?
2. Zal de oven van Halluin voldoen aan de EG-reglementering 89/369 inzake emissies ?
3. Werden de aangrenzende gemeenten en de provincie eveneens officieel op de hoogte gebracht ?
4. Is er reeds overleg gepleegd met de Franse regering over de emissie van pollutanten en werden door de minister bijkomende voorwaarden gesteld, en zo ja, welke ?
5. Op welke wijze zullen de rookgassen worden gezuiverd ?

Antwoord

Momenteel ben ik officieel niet in het bezit van enig document vanwege de Franse overheid m.b.t. de verbrandingsoven in Halluin (Frankrijk).

Zoals gemeld in mijn antwoord op vraag nr. 252 van 2 augustus 1993 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 20 van 20 september 1993, blz. 1050) wordt dit dossier nauwlettend opgevolgd. Ik heb aan OVAM de opdracht gegeven om contact op te nemen met de Franse regering en aan te dringen op een overleg terzake. Samen met de provincie West-Vlaanderen wordt momenteel een dergelijk overleg op korte termijn georganiseerd waarbij o.m. de emissie van verontreinigde stoffen ter sprake zal worden gebracht.

Vraag nr. 9
van 29 oktober 1993
van de heer J. DE MEYER

Nederlandse mest – Uitvoer naar Vlaanderen

In De Standaard van 19 oktober 1993 verklaarde een lid van de stuurgroep van de Mestbank : "De Nederlandse uitvoer van mest bedroeg in 1992 in totaal 5.140.000 kilogram fosfor."

Minister De Batselier antwoordde op 19 oktober 1993 in de Vlaamse Raad op een interpellatie : ". . . uit de gegevens van de Nederlandse Mestbank blijkt dat de uitvoer naar België 2.210.000 kilogram fosfor bedroeg."

Op bladzijde 12 van het MAP, versie 29 september 1993, lees ik dat volgens de laatste gegevens van de Mestbank in 1992 de invoer 847.910 kilogram fosfor bedroeg.

Kan de minister mij meedelen welk gedeelte van de totale Nederlandse uitvoer van mest (uitgedrukt in kilogram fosfor) in Vlaanderen werd ingevoerd in 1992 ? Vanwaar de verschillende gegevens van de Nederlandse en de Vlaamse mestbank ?

Nederland betaalt de boeren twee gulden per kubieke meter uitgevoerde mest, zodat ze zelf meer dieren kunnen houden.

Moeten we niet overwegen om hierover te onderhandelen met de Nederlandse mestbank en/of om de heffing op de mestinvoer te verhogen ?

Antwoord

De totale Nederlandse uitvoer van dierlijke mest in het jaar 1992 bedroeg in totaal 5.140.000 kg fosfor. Hier van werd volgens de Nederlandse mestbank bijna de helft, nl. 2.210.000 kg fosfor uitgevoerd naar België.

Op basis van de invoerdocumenten over het ganse jaar 1992, komt de Vlaamse mestbank uit op 623.000 kg fosfor, geïmporteerd in Vlaanderen vanuit Nederland.

Het cijfer van 623.000 kg fosfor van de Vlaamse mestbank slaat alleen op het Vlaamse Gewest. Het cijfer van 2.210.000 kg fosfor van de Nederlandse mestbank, slaat op het gehele Belgische grondgebied.

Als men weet dat hierin meer dan 1,54 miljoen kg fosfor afkomstig is van stapelklare pluimveemest, die quasi in zijn totaliteit wordt afgezet in Wallonië, dan komen de cijfers van de Nederlandse en de Vlaamse mestbank vrij goed overeen.

De cijfers vermeld in het mestactieplan van 29 september 1993 betreffen de totale invoer van mest in Vlaanderen, vooral vanuit Nederland en Duitsland. Ook de mest die vanuit Wallonië en vanuit het Brussels Gewest ingevoerd werd is hierin inbegrepen. Deze invoer heeft vooral betrekking op vaste paardemest die als grondstof dient voor de aanmaak van champignoncompost.

De door het lid aangehaalde bewering dat Nederland de boeren twee gulden per kubieke meter uitgevoerde mest betaalt, is onjuist.

De Nederlandse mestwetgeving voorziet wel in een korting op de overschotshemming, indien de mest onder welbepaalde voorwaarden geëxporteerd wordt.

De producent dient dan slechts 0,15 gulden per kg fosfaat te betalen in plaats van de normale heffing van 0,25 gulden per kg fosfaat.

Dergelijke korting (niet cumulatief) wordt in Nederland eveneens gegeven indien droge pluimveemest geproduceerd wordt of indien meerjarige mestafzetovereenkomsten afgesloten worden.

Het principe van een verlaagde heffing bij export is trouwens eveneens voorzien in het heffingssysteem volgens het mestactieplan.

Ik ben het eens met het lid, dat wij moesten onderhandelen met Nederland om de problemen rond de import en de export van dierlijke mest te bespreken. Deze onderhandelingen zijn ten andere reeds ingezet in het kader van de EG-richtlijn (92/118).

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 11
van 27 oktober 1993
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Autosnelwegen – Niet te bebouwen zone

Aanvullend op het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 384 van 10 september 1993 wens ik volgende concrete vragen te stellen.

1. Op welke plaatsen langs de autosnelwegen werden er afwijkingen toegestaan ?
2. Op welke datum werden deze afwijkingen toegestaan ?
3. Aan welke bedrijven en/of instellingen werden deze afwijkingen verleend ?

Graag een zo volledig mogelijk overzicht.

Antwoord

Het opzoeken van de toegestane afwijkingen op het koninklijke besluit van 4 juni 1958, betreffende de vrije stroken langs de autosnelwegen, met opgave van de plaatsen, de data en de naam van de bedrijven of instellingen vergt het manueel opzoeken en raadplegen van de desbetreffende dossiers.

Gezien de complexiteit hiervan is het onmogelijk om dit te verwezenlijken binnen de gestelde termijn. De opzoekingen werden aangevat en de resultaten ervan zullen het lid zo vlug mogelijk worden medegedeeld.

Vraag nr. 13
van 27 oktober 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Zuid-Pajottenland – Bedreiging door Euro-miljarden

Volgens Milieu Overleg Pajottenland wordt Zuid-Pajottenland sterk bedreigd door de Euromiljarden die zijn toegekend aan de provincie Henegouwen. De Waalse minister-president slaagde er immers in zijn provincie Henegouwen door de Europese Gemeenschap te laten erkennen als ontwikkelingsgebied. Hierdoor stromen Europese miljarden binnen die dreigen een lawine van projecten op gang te brengen.

Niemand heeft bezwaar tegen deze gang van zaken als die leiden tot de reconversie van de oude industriesteden van Charleroi. Maar gezien de huidige Waalse voorkeur voor taalgrensgebieden, loopt het zuiden van het Pajottenland het gevaar verzwolgen te raken in een nieuwe industrieas tussen Brussel en Doornik. Het is dus de hoogste tijd dat Vlaanderen een concrete visie op de ruimtelijke ordening in de taalgrensgebieden ontwikkelt en verdedigt tegenover het Waalse Gewest.

De landelijke integriteit van Zuid-Pajottenland moet behouden blijven en de landbouw moet bewaard blijven als primaire functie. Daarnaast is er ruimte voor een landschappelijk en maatschappelijk **geïntegreerde** toeristische ontwikkeling. Het Pajottenland kan de stelling interessante mogelijkheden tot passieve recreatie bieden. Ten slotte is **een** beperkte uitbreiding van de woonfunctie mogelijk via inbreiding in de bestaande woonkernen.

De Vlaamse planologen volgen deze mening grotendeels maar de Waalse plannen staan haaks op de Vlaamse en daarom moet er spoedig taalgrensoverschrijdend overleg op gang worden gebracht.

1. Wat is het standpunt van de Vlaamse regering betreffende deze aangelegenheid ?
2. Bestaan er plannen om taalgrensoverschrijdend overleg betreffende deze aangelegenheid op gang te brengen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Brande, minister president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen.

Antwoord

Om aan een taalgrensoverschrijdend overleg inzake ruimtelijke ordening tegemoet te komen is een protocol in voorbereiding inzake het overleg tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest betreffende de bevoegdheid ruimtelijke ordening. Dit protocol moet zowel betrekking hebben op de elementen en projecten waarop het overleg moet slaan als op de gebieden (reikwijdte) die erbij betrokken worden. Ik hoop dat de besprekingen hieromtrent binnenkort kunnen worden afgerond.

Vraag nr. 14 van 28 oktober 1993 van de heer W. VERREYCKEN

Antwerps stadsbestuur — Maatregelen met het oog op respecteren taalwetten

Als bijlage stuur ik de reactie van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht op mijn klacht in verband met de tweetalige programmabrochure voor het Antwerps Steenfestival, een initiatief van de stad Antwerpen, gerealiseerd in samenwerking met de stedelijke diensten, en het antwoord van minister H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, op mijn vraag nr. 193 van 28 september 1993 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1993-1994, nr. 1 van 3 november 1993, blz. 9) in verband met de tweetalige folder Europa aan tafel — L'Europe à table, uitgegeven onder auspiciën van Antwerpen '93.

Graag vernam ik van de minister welke maatregelen hij overweegt om het Antwerps stadsbestuur ertoe aan te zetten om in de toekomst de taalwetten te respecteren.

Antwoord

Ik heb de eer aan het lid mede te delen dat ik de stad Antwerpen uitdrukkelijk heb verzocht zich in de toekomst te gedragen naar het koninklijk besluit van 18 juli 1966 houdende coördinatie van de wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken (SWT) niet in het minst wat de bepalingen van het artikel 11 van deze SWT betreft.

Vraag nr. 17 van 29 oktober 1993 van de heer R. WIERINCKX

Privé-ondernemingen en in tercommunales — Onderscheid inzake belastingen

De wet van 22 december 1986 op de intercommunales bepaalt dat, onverminderd de bestaande wetbepalingen, een intercommunale vrijgesteld is van alle belastingen ten gunste van de staat, provincies, gemeenten of enig ander publiekrechtelijk persoon.

In vele gevallen zijn intercommunales uitgegroeid tot grote ondernemingen met dezelfde structuur en organisatie als hun privé-collega's.

Privé-ondernemingen met dezelfde of gelijkaardige activiteiten als intercommunales, zijn wel onderhevig aan dergelijke belastingen.

Op welke grond bestaat er vandaag nog dergelijk onderscheid tussen beide ondernemingsvormen ?

Wat is het totale bedrag dat deze vrijstelling vertegenwoordigt, verdeeld over de verschillende intercommunales ?

Antwoord

De grond van het onderscheid tussen de intercommunales en de andere ondernemingsvormen op het vlak van de belastingen, is uiteraard de wet van 22 december 1986 zelf, meer bepaald het geciteerde artikel 26.

De reden waarom dit onderscheid bestaat moet worden gezocht in de bijzondere aard van de intercommunales die, krachtens artikel 3 van dezelfde wet, publiekrechtelijke personen zijn. Deze bepaling bevestigt trouwens het principe dat, onder het stelsel van de vroegere wet van 1 maart 1922, door het Hof van Cassatie reeds vooropgesteld werd in het arrest van 21 april 1966. De fiscale voordelen die aan de intercommunales worden toegekend vinden mede een verklaring in dit juridisch statuut. Zij kunnen immers slechts worden gerechtvaardigd in de mate dat zij toegekend worden aan publiekrechtelijke instellingen die een doel van openbaar nut nastreven en het algemeen belang dienen. In die zin kunnen de gelijkaardige organisatie en structuur van de intercommunales ten opzichte van privaatrechtelijke ondernemingen niet als argument worden gehanteerd om een gelijke fiscale behandeling te bepleiten.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 22 december 1986 blijkt trouwens duidelijk dat de wetgever op generlei wijze een verandering wilde aanbrenge-
gen in het fiscale regime dat op de intercommunales

van toepassing was. Ter zake is beklemtoond dat het, gelet op het publiekrechtelijk karakter van de intercommunales, uitgesloten is dat op hen de bepalingen van de vennootschappenwetgeving, met hun fiscale gevolgen, op algemene en absolute wijze toepasselijk zouden zijn zoals voor de privaatrechtelijke ondernemingen.

Een bedrag opgeven, zelfs bij benadering, dat de belastingvrijstelling in hoofde van de intercommunales vertegenwoordigt, is onmogelijk. Er zijn vooreerst de verschillende sectoren waarbinnen de intercommunales actief zijn en er zijn de verschillende soorten belastingen waarvoor de vrijstelling van kracht is. Voor iedere soort belasting zou er dan bij elke intercommunale een grondig onderzoek moeten gebeuren. Dit is een titanwerk dat dan nog hoogstens een orde van grootte zou kunnen opleveren.

Indien als voorbeeld de vrijstelling van registratierechten becijferd moet worden gedurende een bepaald boekjaar, is een theoretische berekening vereist van de niet-betaalde rechten, aan de hand van al de neergelegde akten, en rekening houdend met de reële bedragen in deze akten. Overigens kan het nut van een dergelijke totale berekening betwijfeld worden.

Indien het lid een concreet geval op het oog heeft kan hij steeds contact opnemen met mijn administratie die, indien aan zijn wensen voldaan kan worden, het nodige zal doen.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 263
van 18 oktober 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Leerkrachten vrij gesubsidieerd kleuter- en lager onderwijs – Bijwonen personeelsvergaderingen

In het vrij gesubsidieerd kleuter- en lager onderwijs dienen de leerkrachten regelmatig personeelsvergaderingen bij te wonen op vraag van de directeur van de school.

1. Bestaat er een reglement waarin staat vermeld hoeveel maal per schooljaar een directeur zulke personeelsvergaderingen mag beleggen? Zo ja, welke limiet bestaat er ter zake?
2. Deze personeelsvergaderingen vangen meestal aan na schooltijd, dus na 16 uur, en kunnen dikwijls uitlopen tot 19 uur. Op deze manier kan het zijn dat een onderwijzer op school aanwezig is van 7.45 uur tot 19 uur, wat uitzonderlijk lang is. Bestaat er eveneens een reglement die een tijdslimiet oplegt waarbinnen een onderwijzer op school mag aanwezig zijn? Zo ja, welke tijdslimiet is dit?

Antwoord

1. Er bestaat geen reglement waarin vermeld staat hoeveel maal per schooljaar een directeur een per-

soneelsvergadering mag of moet beleggen. De inrichtende machten, respectievelijk lokale scholen, zijn vrij dit aantal autonoom te bepalen, conform de noodwendigheden voortvloeiend uit hun pedagogisch project.

2. Het is een misvatting te veronderstellen dat de normale werktijd van onderwijzend personeel zich zou beperken tot de uren en dagen waarop de school normaal geopend is voor de leerlingen, of tot het aantal uren waarop dit personeel met een lesopdracht is belast.

In het gewoon basisonderwijs moet het personeel met volledige opdracht wekelijks 24 tot 28 lestijden (van 50 minuten) presteren. Met inbegrip van alle na billijke verdeling toegevoegde pedagogische prestaties (toezichten inbegrepen) omvatten de wekelijkse prestaties ten hoogste 26 uren (van 60 minuten) binnen de periode van normale aanwezigheid van de leerlingen.

Van onderwijzend personeel mag echter verwacht worden dat het evenveel uren presteert als andere werknemers, namelijk 38 uur per week. Hierin zijn lesvoorbereidingen, taakverbeteringen en personeelsvergaderingen inbegrepen. Gelet op de eigenheid van de schoolorganisatie is de exacte dagelijkse, wekelijkse of zelfs maandelijks spreiding van dit aantal uren, andere dan lestijden, echter onmogelijk op uniforme wijze te bepalen.

Zoals het in functie van deze organisatie noodzakelijk kan zijn dat de aanwezigheid van een personeelslid vereist is gedurende het aantal uren door het lid geciteerd, zal het hem niet onbekend zijn dat de gemiddelde effectieve week- of dagprestaties van onderwijspersoneel tijdens andere periodes van het jaar geheel niet de normale wekelijkse arbeidsduur van 38 u bereikt.

Het is bijgevolg niet opportuun, noch mogelijk binnen een reglement de tijdslimieten vast te stellen waarbinnen onderwijspersoneel dagelijks op school aanwezig mag of moet zijn.

Vraag nr. 264
van 18 oktober 1993
van de heer L. STANDAERT

Organisatie levensbeschouwelijke vakken – Misbruiken

In veel scholen is men niet meer te spreken over de organisatie van de levensbeschouwelijke vakken. Leerlingen maken er een spefletje van dat Vlaanderen telkenjare vele tientallen miljoenen kost.

Eén voorbeeld ter illustratie. Neem het grootste atheum van een provinciehoofdplaats. Neem het laatste jaar van het algemeen secundair onderwijs. Neem wat men zou kunnen omschrijven als de meest ernstige leerlingen: de 8 uur wiskundigen. Negentien leerlingen in totaal. De keuze levensbeschouwelijke vakken is als volgt:

Rooms-katholieke godsdienst :	3 leerlingen
Niet-confessionele zedenleer :	7 leerlingen
Israëlitische godsdienst :	3 leerlingen
Islamitische godsdienst :	2 leerlingen
Protestantse godsdienst :	4 leerlingen

Geen enkele van de leerlingen die opteerden voor de laatste drie godsdiensten, noch één van hun ouders, is gelovig of praktiserend. Geen enkele van deze leerlingen is eerste, tweede of derde generatie-Belg. De enige reden voor hun keuze is spelerei, of omdat de leerkracht zedenleer te veeleisend is, of omdat er voor de examens rooms-katholieke godsdienst moet worden gestudeerd.

De kosten verbonden aan deze zinloze keuze wat levensbeschouwelijke vakken betreft zijn enorm. Alleen al voor deze 19 leerlingen (één klas) gedurende de laatste twee jaar van hun middelbare studies bedraagt de kost meer dan 720.000 frank. Drie klassen, aan 2 uur per schooljaar, aan een bruto jaarwedde van 1,2 miljoen frank.

1. Heeft de minister cijfers voorhanden wat de kosten van de levensbeschouwelijke vakken betreft? Zo ja, zijn die kosten de voorbije jaren sterker gestegen dan de kosten voor de andere vakken samen?
2. Kunnen geen maatregelen worden genomen om deze miljoenenverspilling tegen te gaan?
3. Ook op praktisch vlak leveren deze toestanden organisatorisch onmogelijke problemen op. Op hetzelfde moment voor deze klassen vijf leerkrachten tesamen krijgen, die meestal aan meerdere scholen verbonden zijn, is meestal een zware klus. Eén inrichtingshoofd verzekerde me dat het voor hem totaal onmogelijk was de vijf vakken voor al zijn klassen in één schoolweek onder te brengen. De enige oplossing blijkt dan inlassing van extra lessen na schooltijd of zelfs tijdens de middagpauze. Wat is het standpunt van de minister?
4. Kan niet worden overwogen de levensbeschouwelijke vakken buiten lessenrooster en alleen voor geïnteresseerden te organiseren?

Antwoord

1. Overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-11 en het besluit van de Vlaamse Executieve van 31 juli 1990, beschikt elke voltijds **secundaire** onderwijsinstelling over een pakket uren-leraar, hetwelk jaarlijks wordt berekend in functie van de preciese schoolstructuur en schoolbevolking op **de officiële** referentiedatum.

Bij de berekening van voornoemde omkadering voor de categorie **van** het onderwijzend personeel wordt enerzijds **een systeem van leerlingcoëfficiënten** en zogenaande minimum-pakketten gehanteerd wat **de** vakken met uitzondering van godsdienst/niet-confessionele zedenleer betreft en anderzijds een **systeem** van splitsingsnormen voor de cursussen godsdienstniet-confessionele **zedenleer**.

Sedert de inwerkingtreding werden aan geciteerde reglementering elk schooljaar wél bepaalde wijzigingen aangebracht (onder meer wat het toepassingspercentage van het becijferd urenpakket betreft).

Hiermee rekening houdend volgt hieronder een overzicht voor de schooljaren 1991-1992 tot en met 1993-1994 van het netto aantal uren-iaar dat respectievelijk voor de cursussen godsdienst/niet-con-

fessionele zedenleer en voor de resterende vakken in globo werd toegekend, telkenmale met opgave van het verschil in percentage ten opzichte van het voorgaand schooljaar.

Hieruit kan worden opgemaakt dat in het schooljaar 1992-1993 de daling meer uitgesproken is voor de godsdienstniet-confessionele zedenleer dan voor de overige vakken, daar waar in het schooljaar 1993-1994 zich een omgekeerde tendens voordoet. Onmiddellijk moet hieraan een voorbehoud worden gekoppeld: per 1 oktober van het lopend schooljaar vindt namelijk een herberekening plaats van het urenpakket voor godsdienst/niet-confessionele zedenleer in die scholen waar een keuzevrijheid wordt aangeboden (onder meer alle officiële scholen) mits het aanbod een wijziging heeft ondergaan ten opzichte van 1 februari van het voorgaand schooljaar. Dit impliceert dat het weergegeven cijfer voor 1993-1994 niet definitief is, aangezien de verificatie met het oog op deze herberekening nog niet is voltooid.

Schooljaar	Gods- dienst/ze- denleer	Vershil	Overige vakken	Vershil
1991-1992	51.329,55	—	961.443,86	—
1992-1993	50.643,89	— 1,34 %	949.969,11	— 1,19 %
1993-1994	50.050,56	— 1,17 %	927.222,44	— 2,39 %

2. Wegens de vrijheid van godsdienst in ons land is het de burgerlijke overheid niet geoorloofd na te gaan of iemand een godsdienst belijdt en welke, of er geen beoefent.

Uit de Grondwet en de schoolpactwet blijkt ten overvloede dat ons onderwijssysteem steunt op het fundamentele recht van de ouders te beslissen welk levensbeschouwelijk vak zij voor hun kinderen wensen. Dit recht kan niet beperkt worden.

Artikel 8 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van de wetgeving betreffende het bewaarschoolonderwijs, het lager, middelbaar, normaal, technisch en kunstonderwijs bepaalt:

“Bij de eerste inschrijving van een kind is het gezinshoofd, de voogd of de persoon aan wiens hoede het kind is toevertrouwd, ertoe gehouden voor dit kind, bij getekende verklaring te kiezen tussen de cursus in de (katholieke, protestantse, orthodoxe, israëlitische of islamitische) godsdienst en de op die godsdienst berustende zedenleer of de cursus niet-confessionele zedenleer. . . Ieder gezinshoofd mag, bij de aanvang van elk schooljaar en uiterlijk op 1 oktober, zijn keuze wijzigen.”

Verder werd in het decreet van 31 juli 1990 — decreet betreffende het onderwijs-11 — de godsdienstleer of de niet-confessionele zedenleer verplicht opgenomen in de basisvorming van de zes leerjaren van het secundair onderwijs.

De wetgever, d.w.z. het parlement, heeft de keuze en de organisatie van de lessen levensbeschouwelijke vakken derhalve voorzien en zo er zich eventueel een wijziging zou opdringen moet deze door dezelfde wetgever worden aangebracht.

Er is geen aanwijzing dat deze keuze nadelige invloed heeft op de kosten van het aangeboden onderwijs. Voor de levensbeschouwelijke vakken worden immers klassen samengevoegd. Norm voor de grootste groep is 28 leerlingen. Het voorbeeld dat aangehaald wordt zou trouwens evengoed op andere keuzes (van vakken, opties of studierichtingen) kunnen worden toegepast, zodat de essentie van het geven van onderwijs zelf in vraag gesteld wordt.

Bovendien wordt het voorbeeld — gehanteerd door het lid — geplaatst in een context van al of niet gelovigheid of praktisering, die ten eerste niet gekend is — en ook niet gekend kan zijn door het lid — en ten tweede volledig behoort tot de persoonlijke vrijheid en het recht van het gezinshoofd, voogd of diegenen aan wiens hoede het kind is toevertrouwd.

3. Het is juist dat er soms organisatorische problemen kunnen optreden wanneer verschillende levensbeschouwelijke vakken in eenzelfde klas gekozen worden. Deze problemen worden steeds opgelost en behoren tot de verantwoordelijkheid van de scholen en de inrichtende machten. Het inlassen van extra lesuren na de schooltijd of tijdens de middagpauze is hoogst uitzonderlijk. Om organisatorische of infrastructurale redenen kan de overheid wel op gestoffeerde vraag van de inrichtende macht een uitzonderlijke afwijking verlenen op de eenvormige dagindeling der lessen, derwijze dat ook voor 8 uur en na 17 uur, daar waar essentieel, lessen kunnen worden gepland.
4. De hogergenoemde roosteropmaak is geenszins een motivering om van overheidswege gewoonweg één of meer vakken en specialiteiten uit de **leerprogramma's** te schrappen.

Wij leven in een maatschappij waar steeds meer mensen met verschillende overtuigingen samenleven. Deze verscheidenheid kan uitgroeien tot echt pluralisme tussen mensen bij wie enerzijds de eigen levensovertuiging diep ingeworteld is en die anderzijds respectvol voor elke levensovertuiging bekwaam zijn tot een voor eenieder verrijkende dialoog.

De laatste studie van professor Dr. J. Billiet (KUL) heeft aangetoond, dat er een duidelijk verband bestaat tussen een grondige kennis van de eigen levensbeschouwing en werkelijk pluralistisch beleven en openheid naar de andersdenkenden toe. Hoe meer men zijn eigen levensbeschouwing heeft weten te ontleden en te funderen, hoe minder men geneigd zal zijn, zijn zienswijze aan anderen op te dringen.

Levensbeschouwelijke vorming en -opvoeding behoren tot de wezenlijke elementen die aan jonge mensen in hun groei naar volwassenheid worden aangereikt. Waarden en normen worden onderbouwd door en vinden hun fundamenten in de levensbeschouwing van de mens.

Vraag nr. 2
van 21 oktober 1993
van de heer K. VAN OVERMEIRE

Lager onderwijs in Ronse — Toestand op 1 oktober 1993

In antwoord op vraag nr. 214 van 27 maart 1991 van

de heer E. Bockstal (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, nr. 17 van 8 juli 1991, blz. 84) werden gegevens gepubliceerd inzake de toestand in het lager onderwijs in Ronse op 1 oktober 1990.

Op 15 december 1992, vraag nr. 45, vroeg ik informatie over de toestand van het lager onderwijs in Ronse op 1 oktober 1992, informatie die ik van de minister mocht ontvangen (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, (1992-1993), nr. 7 van 8 februari 1993, blz. 344).

1. Kan de minister mij informatie geven over de toestand van het lager onderwijs in Ronse op 1 oktober 1993 :
 - a. Hoeveel leerlingen zijn er in het Nederlandstalig onderwijs, in het gemeenschapsonderwijs en in het gesubsidieerd vrij onderwijs, onderverdeeld in leerlingen met Belgische nationaliteit, uit Vlaanderen en Wallonië, en vreemdelingen per nationaliteit ?
 - b. Hoeveel leerlingen zijn er in de faciliteitsklassen, met dezelfde onderverdeling als hierboven ?
2. Uit de gegevens over het lager onderwijs in Ronse op 1 oktober 1990 blijkt dat ongeveer de helft van de kinderen in de faciliteitsklassen vreemdelingen zijn.

Enerzijds is het duidelijk dat de faciliteiten in Ronse misbruikt worden. De aanwezigheid van een groot aantal vreemdelingen in het Franstalig onderwijs in dezelfde taalgrensstad geeft een vals beeld over de Franstalige aanwezigheid in Ronse.

Anderzijds vormen de faciliteiten in Ronse een belangrijke extra drempel van de door de Vlaamse regering bepleite inpassing van de vreemdelingen in de Vlaamse stad Ronse.

Heeft de Vlaamse regering reeds maatregelen genomen om deze scheefgegroeide situatie te verhelpen ? Zo ja, waaruit bestaan deze maatregelen ?

Antwoord

De bevoegde administratie stelt op het ogenblik een onderzoek in om juiste en gedetailleerde informatie — ook ter plaatse — te verzamelen. Van zodra de nodige gegevens beschikbaar zijn zal een volledig antwoord worden verstrekt.

Vraag nr. 4
van 22 oktober 1993
van de heer J. ANSOMS

Bestrijding en preventie van stress op het werk — Initiatieven

Op 23 juni 1993 werd een studiedag georganiseerd om duidelijk te maken dat het de minister van Tewerkstelling en Arbeid ernst is met haar voornemen om werk te maken van de bestrijding en de preventie van stress op het werk. Zij zal hiervan trouwens werk maken tijdens het Belgisch Voorzitterschap van de Europese Gemeenschap. Deze Belgische studiedag zal daarom

onder meer worden gevolgd door een Europese studiedag tijdens de maand november 1993. Volgens een bijdrage van een specialist van de Wereldgezondheidsorganisatie (WGO of WHO) op deze studiedag zouden de leerkrachten op het vlak van stress zich situeren tussen brandweerlieden en maatschappelijk werkers.

Over stress bij leerkrachten bestaat onder meer een onderzoek in Nederland (zie Van Poppel J., Gezondheid, werk en werkomstandigheden van onderwijzend personeel in het schooljaar 1990-1991, ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, 1992 ; Christis J., Taakbelasting en Taakverdeling, een methode voor aanpak van werkdruk in het onderwijs, Nederlands Instituut voor Arbeidsomstandigheden, 1992 en Simons J., Arbeidsomstandigheden in het onderwijs, een handreiking voor het bereiken van een goed werk- en onderwijsklimaat, Nederlands Instituut voor Arbeidsomstandigheden, 1992 en diverse artikelen in het Maandblad voor Arbeidsomstandigheden) en in Groot-Brittannië een bijdragen uit het Verenigd Koninkrijk over dit onderwerp op het vijfde internationaal colloquium in Berlijn over schoolveiligheid in 1990.

Uit diverse stellingnamen van de minister op initiatieven betreffende het Europees jaar voor Veiligheid en Gezondheid op het Werk (1992-1993) is duidelijk geworden dat het concept van de gezondheidsbevorderende school van het GVO-milieu steunt, concept dat vandaag in twaalf scholen van alle niveaus en van alle netten wordt uitgetoetst door Proges. In dit concept gaat het uiteraard niet alleen om de gezondheid van de leerlingen, maar ook om die van het personeel.

1. Heeft de overheid in België — Nationale Opvoeding en later de Gemeenschappen — enig onderzoek gelast over stress bij leerkrachten en zo ja, waar zijn daarvan resultaten te vinden ?
2. Plant de minister een dergelijk onderzoek ?
3. Bereidt de minister, in uitvoering van de Europese en Belgische initiatieven, naast initiatieven om onrechtmatig ziekteverzuim te bestrijden, tevens maatregelen voor om iets te doen rond het reële fenomeen van stress en burn-out bij leerkrachten ?

Antwoord

1. Onderzoek dat zich specifiek richt naar stress van leerkrachten is niet onmiddellijk voorhanden. Onderzoek naar arbeidstevredenheid en motivatie werd reeds uitgevoerd en kan een inzicht bieden in de omvang en de aard van de malaise bij de leerkrachten. In de OESO-doorlichting van het educatief beleid van België werd van pagina 351 tot pagina 356 trouwens een overzicht gegeven van de bevindingen van een aantal studies die in de Vlaamse Gemeenschap werden uitgevoerd naar beroepstevredenheid van leerkrachten.
2. Hierna volgt een overzicht van een aantal van de meest recente studies :

Gypens, V., Muylaert, K., Arbeidssatisfactie bij leraren in het gewoon en het buitengewoon lager onderwijs. Literatuurstudie en empirisch onderzoek. Niet-gepubliceerde licentiaatsverhandeling, KUL, Leuven, 1990.

Lens, W., Schops, L., Motivatie en demotivatie van leerkrachten in het secundair onderwijs : een exploratief onderzoek. KULeuven, Departement Psychologie, Onderzoekscentrum voor Motivatie en Tijdspectief, 1991

en de o.l.v. Professor Lens niet gepubliceerde licentiaatsverhandelingen :

Van Daele K., Waarden en motivatie bij leerkrachten in het secundair onderwijs : kwantitatieve en kwalitatieve leerkrachten, KUL, Leuven, 1991.

Vandermeiren Ch., Werkmotivatie bij leerkrachten in het secundair onderwijs en bij bedienden. Literatuurstudie en empirisch onderzoek. KUL, Leuven, 1992.

Jeurissen, R., Taakbelasting en arbeidstevredenheid : een onderzoek bij leerkrachten secundair onderwijs. KUL, Leuven, 1992.

Van Hooreweghe, B., De Wilde, C., Cras, A. , Tijdsbesteding en jobevaluatie van leerkrachten in het basis- en secundair onderwijs. HIVA, Leuven, 1991.

Aandacht voor de (de)motivatie en de (on)tevredenheid van leerkrachten blijkt ook uit volgende studies :

Henderickx, E., Vander Hallen, P., Via een kwalitatief personeelsbeleid naar een kwalitatief onderwijsbeleid. Een evaluatie van het personeelsbeleid in het secundair onderwijs (ASO, TSO, BSO) gericht op het formuleren van concrete beleidsvoorstellen. KUL/RUCA, 1991.

Heene, J., De lerarenopleiding in Vlaanderen : de constructie van een comprehensief model. Een comparatieve onderwijskundige studie. UG, Gent, 1991.

Janssens, S., Evaluatie van de driejarige opleiding in het Pedagogisch Hoger Onderwijs. Een onderzoek naar de mate waarin de lagere normaalschool beantwoordt aan het ideaalbeeld van een gepersonaliseerde lerarenopleiding. KUL, Leuven, 1992

Vanden Berghe, R., Onderzoek naar effecten van begeleiding en navorming in het Basisonderwijs. KUL, Leuven, 1992.

Decreus, F., Empirisch ondersteunde curriculumconstructie voor de universitaire lerarenopleiding en -vorming. UG, Gent, 1992

Mahieu, P., Organisatiecultuur van scholen : onderzoek naar de wenselijkheid van en mogelijkheid tot een beleid ter optimalisering van de organisatiecultuur van secundaire scholen, UFSIA, 1993.

Vanden Berghe, R., De determinanten van professionele ontwikkeling van leerkrachten secundair onderwijs en de invloed op de onderwijskwaliteit. KUL, Leuven (lopend onderzoek).

Janssens, S. , Een aanvangsbegeleiding voor beginnende leerkrachten. KUL, Leuven (lopend onderzoek).

3. Uit deze en voorts nog op stapel staande projecten rond de opleiding en de beroepsloopbaan van leerkrachten en hun maatschappelijke waardering blijkt mijn belangstelling voor dit probleem. De malaise van de leerkrachten kan alleen vanuit een geïntegreerde probleembenadering opgelost worden.

Het komt echter in eerste instantie aan de inrichtende machten en lokale scholen toe een creatief personeelsbeleid te voeren, met aandacht voor het maximaal valoriseren van het menselijk potentieel. Uiteraard is het aan te bevelen dat scholen hierbij gebruik maken van alle beschikbare moderne inzichten en instrumenten. In de navorming zal hieraan in de toekomst meer aandacht worden besteed.

Vraag nr. 6
van 28 oktober 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Studentenhome Boudewijn van Gentse universiteit – Brandveiligheid

Tijdens de openingsplechtigheid van de Universiteit van Gent had de vertegenwoordiger van de studenten in de raad van bestuur van deze universiteit het ondermeer over het feit dat de studentenhome Boudewijn volgens de brandweer van Gent helemaal niet meer brandveilig is.

Kan de minister dit bevestigen ?

Zo ja, welke maatregelen werden er genomen ?

Bevinden er zich nog andere gebouwen van de universiteit (die al dan niet gebruikt worden voor het logement van studenten) in hetzelfde geval ?

Antwoord

De nodige elementen van antwoord werden door mijn administratie gevraagd aan de bevoegde diensten van de Universiteit Gent. Zodra ik in het bezit ben van het antwoord, zal ik dat onmiddellijk aan het lid overmaken.

Vraag nr. 7
van 28 oktober 1993
van de heer M. DIDDEN

Open Universiteit Nederland – Samenwerkingsakkoord met Vlaamse Gemeenschap

Door het bestuurscollege van de Open Universiteit in Nederland is meegedeeld dat het contract tussen de Vlaamse Interuniversitaire Raad en de Vlaamse universiteiten enerzijds en de OU-Nederland anderzijds wordt opgezegd. Hierdoor komt de mogelijkheid in het gedrang dat Vlaamse kandidaat-studenten deelnemen aan de OU-Nederland.

Overweegt de Vlaamse Gemeenschap om via de minister van Onderwijs deel te nemen aan de OU-Nederland en een samenwerkingsakkoord af te sluiten ?

Zijn er reeds stappen ondernomen en binnen welke voorwaarden kan een dergelijk samenwerkingsakkoord worden afgesloten ?

Antwoord

Het is mijns inziens wenselijk dat studenten in Vlaanderen kunnen gebruik maken van het cursusaanbod van de Open Universiteit Nederland, omdat het hoger afstandsonderwijs een onderwijsvoorziening is die zich uitstekend leent voor samenwerking binnen eenzelfde taalgebied. Er zijn geen geografische belemmeringen – onderwijs is niet gebonden aan een bepaalde plaats of tijdstip – en de taal van de leermiddelen vormt een factor die aanzienlijke schaalvoordelen oplevert. Er worden momenteel gesprekken gevoerd met alle betrokken factoren om de voorwaarden vast te leggen waaronder de gewenste samenwerking op een kost-efficiënte manier kan worden tot stand gebracht. Er dienen afspraken te worden gemaakt over de omvang en de aard van de financiële en academische inbreng van de Vlaamse Gemeenschap (overheid en instellingen).

Vraag nr. 8
van 29 oktober 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Universitaire overheid – Waarborgen vrijheid van mening

Op 18 november 1991 werd ik door een studentenvereniging uitgenodigd om deel te nemen aan een verkiezingsdebat in de Blandijngebouwen van de universiteit van Gent.

Toen ik op die dag de universiteit wou binnengaan werd mij dit belet door een knokploeg van een kleine 200 extreem-linkse individuen die aan de ingang van het gebouw post hadden gehad.

Via een zij-ingang bereikte ik toch het auditorium waar het debat moest plaats vinden, met als gevolg dat de zaal werd aangevallen door dezelfde extreem-linkse individuen die onder meer van uit de projectiehoek het aanwezige publiek met brandblusapparaten bespotten.

Uiteindelijk besliste de betrokken decaan in samenspraak met de rector dat de avond niet mocht doorgaan.

Op dinsdag 19 oktober 1993 werd collega Filip Dewinter uitgenodigd deel te nemen aan een debat in dezelfde gebouwen van de faculteit Letteren en Wijsbegeerte van de UG. Ditmaal georganiseerd door de Kritische Werkgroep Politieke en Sociale.

Wetende dat een reeks tegenbetogingen op het getouw werden gezet, stelde ik mij diezelfde dag in de namiddag telefonisch in verbinding met het rectoraat. Er werd mij meegedeeld dat de avond, ondanks de zware bedreigingen van extreem-links, toch zou doorgaan en dat er een 'luxe aan voorzorgsmaatregelen' zou worden getroffen.

's Avonds om kwart voor acht toen Filip Dewinter, door mij begeleid, zich aan de hoofdingang van de Blandijn aanbod, dienden wij echter vast te stellen dat de ingang opnieuw geblokkeerd werd door een talrijke groep extreem-linkse militanten waarvan een heel deel gemaskerd was en met stokken bewapend. Het was eens te meer onmogelijk aan het debat deel te nemen.

Is de minister niet van mening dat de universitaire overheid er moet voor instaan dat ook in de gebouwen die onder haar beheer staan de grondwettelijke vrijheid van mening en van vergadering gewaarborgd blijft ?

Zo ja, welke maatregelen werden er getroffen om situaties van deze aard in de toekomst te vermijden ?

Antwoord

Inzake de vrijheid van meningsuiting heeft de betrokken universitaire overheid tot haar verantwoordelijkheid deze in eerste orde te waarborgen binnen het kader van de opdrachten van de universiteit, namelijk het verstrekken van onderwijs en het organiseren van wetenschappelijk onderzoek. Zij heeft ten aanzien van derden, aan wie zij het gebruik van universiteitslokalen toestaat, volstrekt niet tot verplichting in te staan voor het waarborgen van de grondwettelijke vrijheid van meningsuiting en van vergadering, zoals door het lid wordt gesuggereerd.

Indien deze overheid aan derde instanties voornoemde toestemming verleent, wat tot haar autonome bevoegdheid behoort, gebeurt dit binnen de ruimere maatschappelijke taak van deze instelling, met name het bevorderen van de vrije meningsuiting en de vrijheid van vergaderingen, o.m. door middel van het daartoe beschikbaar stellen van universiteitslokalen.

Bij het afwegen van het al dan niet verlenen van bedoelde toestemming zal de universitaire overheid uiteraard oog hebben voor de waarborgen die door de organiserende instantie kunnen verstrekt worden met betrekking tot het democratisch karakter en het ordelijk verloop van de activiteit. Zij kan deze toestemming weigeren indien niet aan deze criteria wordt voldaan of, indien ordeverstoring wordt gevreesd, preventief een beroep doen op politiebescherming teneinde de veiligheid van personen te bewaken, en beschadiging van universiteitspatrimonium te voorkomen.

Ik verneem dat, in het kader van de door het lid geciteerde debatten, door de universitaire overheid alle mogelijk te nemen maatregelen werden uitgeput om deze activiteiten zonder verstoring doorgang te kunnen doen vinden : zij, noch de organisatoren van de debatten kunnen derhalve verantwoordelijk worden gesteld voor de door het lid bedoelde situaties.

Het komt ook in de toekomst in dergelijke overheid toe om, in voorkomend geval in overleg met de politionele overheden, de passend te nemen maatregelen te beoordelen.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 4
van 5 november 1993
van de heer E. BEYSEN

Wettelijke voorschriften inzake uitrusting van fietsen – Controle

Onlangs stelde de Antwerpse politie bij een fietsencon-

trole op de scholen vast, dat slechts 20 percent van de gecontroleerde fietsen in orde waren met de wettelijke voorschriften. Nadat de fietsers een maand de tijd kregen de nodige aanpassingen te verrichten, werden ze opnieuw aan een controle onderworpen. Slechts 50 percent van de niet-reglementair uitgeruste fietsen bleek in orde te zijn gebracht.

1. Beschikt de minister over cijfermateriaal en/of statistieken betreffende het aantal fietsen in ons gewest dat, wat de uitrusting betreft, nog steeds niet aan de wettelijke voorschriften voldoet ? Zo ja, kan hij deze meedelen ?
2. Werden er al richtlijnen uitgevaardigd inzake het uitvoeren en opvolgen van dergelijke controles ? Zo ja, met welke frequentie worden deze controles op de scholen uitgevoerd ?

Antwoord

De organisatie van verkeerscontroles door de politiediensten behoort tot de bevoegdheid van de heer G. Coëme, federale minister van Verkeerswezen.

L. DETIEGE

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING
EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 1
van 26 oktober 1993
van de heer L. BARBE

FICO-project in Aalst – Betrokkenheid VDAB

De projectontwikkelaar FICO wil in het centrum van Aalst een prestigieus project realiseren. Dit project is bijzonder omstreden wegens de grote impact op de stad (grote bouwvolumes, bijkomend autoverkeer, kantoren in plaats van woningen enzovoort). De VDAB zou al onderhandelingen hebben gevoerd met deze projectontwikkelaar om een aantal kantoren te huren of te leasen, dit terwijl de nodige vergunningen voor het project nog niet eens waren afgeleverd.

1. Klopt het dat de VDAB onderhandelingen heeft gevoerd met projectontwikkelaar FICO voor alle vergunningen voor het project waren afgeleverd ? Is de minister akkoord met dergelijke werkwijze ?
2. Is er al een huur- of leasingscontract door de VDAB inzake dit project afgesloten ? Wanneer ? Om welke kantooroppervlakte gaat het ? Hoeveel moet de VDAB voor deze kantoren betalen ?

Antwoord

1. Kaderend binnen het gevoerde huisvestingsbeleid wenst de VDAB in Aalst haar verschillende diensten, die thans verspreid zijn over verschillende huurgebouwen, te groeperen op één vestigingsplaats. Vorig jaar werd het FICO-project aan de VDAB voorgesteld. Gezien de ligging van het pand en gezien de toen voorgelegde gebouwconfiguratie heeft

de VDAB inderdaad belangstelling betoond om \pm 2.200 m² bureeloppervlakte te huren. Aan de projectontwikkelaar is duidelijk gesteld dat VDAB de intentie heeft in te gaan op het voorstel tot inhuurname op voorwaarde dat de toen voorgelegde functionele lokaalindeling en -oppervlakte niet meer wijzigt, ook na het bekomen van de bouwvergunning.

2. Tot op heden heeft de VDAB geen huur noch leasingsovereenkomst met de projectontwikkelaar afgesloten.

Vraag nr. 2
van 9 november 1993
van de heer L. BARBE

Congres van de Wetenschappelijke Vereniging Milieu en Gezondheid in Antwerpen – Verklaring van Antwerpen

Van 25 tot 30 oktober 1993 organiseerde de Wetenschappelijke Vereniging Milieu en Gezondheid te Antwerpen de EPH Conference and City Forum (Environment and public health in modern society ; Urban environment, social issues en health in cities). Dit congres kreeg de financiële steun van een hele reeks internationale organisaties en naar verluidt ook van de Vlaamse regering. Deskundigen uit meer dan 60 landen discussieerden over leefmilieu en volksgezondheid. De minister zou het congres toegesproken hebben, maar dit is uiteindelijk niet doorgegaan. Het congres werd afgesloten met de Verklaring van Antwerpen, een tekst die wellicht trendmakend zal zijn inzake deze problematiek.

1. Op welke manier heeft de Vlaamse regering dit congres gesteund ?
2. Welke initiatieven heeft de minister genomen om de Verklaring van Antwerpen in haar beleid in te bouwen ?

Antwoord

Uit zijn vraag meen ik te mogen afleiden dat het lid een lezer is van de Standaard, maar zelf niet heeft deelgenomen aan dit overigens geslaagd congres. Aangezien ik door een onvoorziene wijziging in de politieke agenda verhinderd was om dit internationale congres zelf toe te spreken, heb ik niet "mijn kat gestuurd" maar wel mijn kabinetschef afgevaardigd om er het woord te voeren.

1. De Vlaamse regering heeft op twee manieren haar ondersteuning verleend aan de organisatie van dit congres. Vooreerst werd dit congres financieel ondersteund op basis van een samenwerkingsovereenkomst tussen de Vlaamse regering vertegenwoordigd door de minister-president, de Vlaamse minister, bevoegd voor leefmilieu en mezelf enerzijds, en de VZW Gemeenschappelijke Gezondheidszorg, vertegenwoordigd door Dr. G. Magnus anderzijds. Op 16 december 1992 hechtte de Vlaamse Regering haar goedkeuring aan hogergenoemde overeenkomst, waarbij de VZW Gemeenschappelijke Gezondheidszorg belast wordt met de voorbereiding en de organisatie van dit congres. De financiële

ondersteuning vanwege de Vlaamse Gemeenschap ten belope van 8,85 miljoen frank werd in gelijke mate ten laste genomen door de drie vertegenwoordigende ministers. Anderzijds was de Vlaamse Gemeenschap ook nauw betrokken bij de inhoudelijke voorbereiding van dit congres. Diverse vertegenwoordigers van de betrokken administraties en kabinetmedewerkers van de betrokken Vlaamse ministers verleenden hun actieve medewerking bij het opmaken van de discussienota's voor dit congres.

2. Aangezien de werkdocumenten en de discussies naar aanleiding van dit congres uiteindelijk moeten leiden tot de opmaak van de Verklaring van Antwerpen en dit document mij voorsnog niet werd overgemaakt, spreekt het voor zich dat ik op dit moment nog geen initiatieven heb kunnen nemen om de verklaring in te bouwen in mijn beleid.

Nochtans kan ik het lid verwijzen naar de beleidsbrief Preventieve gezondheidszorg 1993-1997 (Vlaamse Raad, stuk 314 (1992-1993) nr. 1) waarin op diverse plaatsen wordt verwezen naar initiatieven die sterk aanleunen bij deze verklaring.

Volgens het kranteartikel van de Standaard van 2 november 1993, vragen de vertegenwoordigers uit meer dan 60 landen in de Verklaring van Antwerpen bijvoorbeeld om bij voorkeur op lokaal vlak structuren op te zetten voor een preventieve aanpak, om de communicatie tussen instellingen, steden en gemeenschappen te verbeteren en initiatieven vanaf de basis te steunen eerder dan van boven af participatiestructuren op te leggen. In hogergenoemde beleidsbrief wordt op blz. 56 verwezen naar de essentiële rol die lokale besturen te vervullen hebben bij het preventieve gezondheidsbeleid. In de Vlaamse Gemeenschap participeert de gemeente Mechelen aan het WHO-project "Healthy Cities". Ook in Gent en Antwerpen werd ondertussen een aanzet gegeven tot het ontwikkelen van een gezonde-stedenbeleid. De actie van de Vlaamse Gemeenschap in het kader van het preventief gezondheidsbeleid langs lokale netwerken is erop gericht binnen een tijdspanne van 5 jaar een Vlaams netwerk van gezonde steden uit te bouwen, waarbij concrete werkingsmodellen ontwikkeld worden die aangepast zijn aan de lokale situaties en alle bestaande lokale partners bij het preventief gezondheidsbeleid betrekken. Ondanks deze diversiteit aan situaties en partners moet immers aan lokale initiatiefnemers voldoende ondersteuning geboden worden om concrete doelstellingen te formuleren, strategieën te ontwikkelen en samenwerkingsplatforms uit te bouwen. Bij de oproep tot projecten in het kader van het Vlaams Instituut voor Gezondheids promotie werd dan ook een specifieke oproep geformuleerd naar potentiële initiatiefnemers om deze werkmodellen uit te werken. De eerste werkvergaderingen rond dit initiatief werden ondertussen door het VIG georganiseerd.

Ook met betrekking tot sociale ongelijkheid van ziekte en dood, waarop de verklaring de aandacht van het beleid trekt, werden reeds verschillende initiatieven op het getouw gezet. Uit de beleidsbrief blijkt dat maatschappelijk kwetsbare groepen specifieke en prioritair beleidsaandacht moeten krijgen

bij het preventief gezondheidsbeleid. Opnieuw in het kader van de hogervermelde VIG-projecten hebben in het bijzonder de wijkgezondheidscentra preventie-initiatieven opgezet naar maatschappelijk kwetsbare groepen. Daarnaast werden diverse lokale initiatieven ondersteund die deze sociale ongelijkheid willen aanpakken op diverse terreinen (CO-intoxicatie, vochtige woningen, drug- en alcoholpreventie, geneesmiddelengebruik, toegang tot de gezondheidszorg enzovoort). Meer algemeen wordt overwogen om specifiek aandacht voor maatschappelijk kwetsbare groepen op te nemen als subsidiëeringsvoorwaarde voor sommige gezondheidsorganisaties.

Diverse andere gezondheidsproblemen die in de verklaring aan bod kwamen, krijgen meer dan gewone aandacht. Dat geldt zowel voor kankerpreventie als voor gezondheidsrisico's verbonden aan het werkmilieu en het leefmilieu. Het zou mij te ver leiden al deze beleidssporen en de reeds getroffen maatregelen in het kader van het preventief gezondheidsbeleid, die in verband staan met de erg ruime aanbevelingen uit de Verklaring van Antwerpen in het bestek van deze schriftelijke vraag op te sommen. Ik wil het lid dan ook graag verwijzen naar hogergeciteerde beleidsbrief voor meer informatie.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 5)

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 338
van 9 juli 1993
van de heer F. VERGOTE

N 357 – Verkeersonveiligheid

Op 26 juni jongstleden hielden zowat 1.700 fietsers een protestactie op de gewestweg N 357 tussen Ingelmunster en Waregem.

Met deze betoging wenste de actiegroep N 357-Veilig de onveiligheid en het uitblijven van maatregelen op deze verkeersweg te onderstrepen. Tevens werden de doelstellingen van de actiegroep, die de steun geniet van alle inwoners van de op deze weg liggende gemeenten, beklemtoond.

Graag vernam ik van de minister in hoeverre kan worden ingegaan op de eisen van de actievoerders :

1. het realiseren van de expressweg N 382 tussen de ring rond Ingelmunster en de aansluiting E 17 in Waregem ;
2. de aanleg van veilige en van het andere verkeer gescheiden fietspaden op de N 357 ;
3. een herinrichting van de dorpskernen langs deze verkeersweg ;

4. het aanleggen van veilige oversteekplaatsen ter hoogte van scholen en openbare gebouwen.

Antwoord

1. Omwille van de beperkte budgettaire middelen is de uitvoering van de N 382 tussen de ring rond Ingelmunster en de aansluiting E 17 in Waregem gefaseerd.

De eerste fase, de bouw van de brug over de Leie in Waregem, is reeds in uitvoering. Het investeringsprogramma 1994 voorziet de tweede fase, de bouw van de brug over de Schoondalestraat, voor een bedrag van 25 miljoen frank. De derde fase, de verhardingswerken tussen N 43/Station- en Ooigemstraat, en de vierde fase, de verhardingswerken tot aan de omleidingsweg van Ingelmunster, worden voorzien op het rollend driejarenprogramma 1994-1996.

2. De volledige uitvoering van de N 382 zal in elk geval een belangrijke verkeersontlasting betekenen voor de N 357. De N 357 is een gewestweg met een belangrijk fietsverkeer. Daarom werden reeds diverse maatregelen genomen om de veiligheid van de fietsers te verbeteren.
3. De herinrichtingswerken voor de doortocht Wielsbeke met aanleg van fietsstroken zijn reeds aanbesteed. De aanvang der werken is voorzien in het voorjaar 1994. Fietsstroken worden ook voorzien in de doortocht Oostrozebeke door herindelings- en markeringen van de breedte tussen de voetpaden. De hermarkeringswerken zullen eerstdaags aanvangen. Het investeringsprogramma 1994 voorziet 25 miljoen frank voor de herinrichting van de doortocht Sint-Baafs-Vijve.
4. Na overleg met de gemeenten is de aanleg van veilige oversteekplaatsen ter hoogte van scholen en openbare gebouwen in 1994 voorzien. De resterende noodzakelijke werken om de verkeersveiligheid van de zwakke weggebruikers langs de N 357 te verbeteren worden voorzien op het rollend driejarenprogramma 1994-1996.

Vraag nr. 372
van 31 augustus 1993
van de heer R. VAN HOOLAND

Sluis Gentbrugge – Gegevens

1. Hoeveel schepen werd doorgang verleend aan de sluis op de Schelde in Gentbrugge van 1 juni 1990 tot op heden ?
2. Hoeveel betrekkingen van sluisbedienaar of andere zijn er daar gepland op de personeelsformatie en hoeveel sluiswachters of andere zijn (of waren) er effectief in dienst van 1990 tot nu ?
3. Wat is de totale kostprijs van de nieuwbouw en zijn bestemming aan de sluis in Gentbrugge ?
4. Wat zijn functioneringskosten van de sluis, respectievelijk dienstinfrastructuur ?

Antwoord

1. In de gestelde periode werd aan één schip doorgang

2. Op de personeelsformatie zijn 6 betrekkingen voorzien voor de groep van kunstwerken sluis en stuw te Gentbrugge aan de Brusselsepoort.

Reeds geruime tijd wordt geen personeel meer ingezet voor de bediening van de sluis. De personeelsleden worden ingezet voor het regelmatig klein onderhoud van de stuw en de bewaking van het complex, alsook voor het voorzien in de vervanging van personeel op andere kunstwerken in de doortocht van Gent.

- 3 In het raam van de renovatie van het stuwcomplex (dubbelkerend maken in het kader van het Sigma-plan ten einde de hoogwaters veroorzaakt door de getijden te stuiten) werden de gebouwen vernieuwd. De kostprijs belooft ca 13 miljoen frank. Het gebouw wordt gebruikt door de Gentse zeehaven-dienst als archief, magazijn en verblijf van het onderhouds- en bewakingspersoneel en door de hydrologische dienst.
- 4 De functioneringskosten van de sluis zijn nihil (cf. punt 1) ; voor het dienstgebouw zijn ze zeer beperkt en opgenomen in de globale werkingskosten van de dienst in Gent.

Vraag nr. 392
van 21 september 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Sluis in Hingene – Stand van zaken

Enkele jaren geleden werd blijkbaar besloten het zeekanaal Brussel-Rupel een nieuwe toegang in de Rupel te verschaffen. Daartoe zou in Hingene een nieuwe sluis worden gebouwd.

De werken aan de sluis vingen een aantal jaren geleden aan en bij een recent bezoek ter plaatse leek het mij enerzijds dat de omvangrijke werken grotendeels klaar waren maar anderzijds ook dat de werken stillagen.

1. Wanneer werd de beslissing genomen de nieuwe sluis aan te leggen ?
2. Hoe groot was het geraamde bedrag van de kosten ?
3. Hoe was de evolutie inzake de werkelijke kosten ?
4. Liggen de werken stil en zo ja waarom ?
5. Is er ter zake een schade-eis van de aannemer ?
6. Ging het beheer van dit werk over van de federale overheid naar het Vlaamse Gewest en/of gebeurde dit via de NV Zeekanaal ; hoe en wanneer ?
7. Is er permanente bewaking op de werf, want het lijkt mij bijna een mirakel dat de vandalen er nog niet meer huis gehouden hebben ?

Antwoord

1. De beslissing voor het aanleggen van een nieuwe kanaalarm met sluis in Hingene werd in 1966 genomen.
2. De totale kostprijs van de werken werd geraamd op 3,5 miljard frank.

3. De evolutie van de werkelijke kosten is de volgende (werkelijke bedragen in miljoen frank) :

Sluis 1ste fase	320
Sluis 2de fase	905
Sluisgebouwen	110
Metalen gedeelte van de sluis	420
Elektromechanische uitrusting	230
Metalen gedeelte wachtkommen 1ste fase	280
Omlegging naar de Schelde 1ste fase	490
Voltooiing der werken tot ingebruikname van de sluis en de nieuwe kanaalarm	2.200
Totaal	4.995

4. De werken aan de kanaalarm liggen momenteel niet stil.

De metaalbouw en de elektromechanica van de sluis liggen stil wegens faling van de aannemer. De nodige schikkingen werden evenwel genomen om de werken terug op te starten in het kader van mogelijkheden van de administratie om ambtshalve maatregelen te nemen.

5. Ter zake bestaat geen schade-eis van de aannemer.
6. De werken die door de NV Zeekanaal werden opgedragen, zullen verder door de NV Zeekanaal als bouwheer worden afgewerkt. Voor de nieuwe opdrachten zal de administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen als bouwheer optreden. Het betreft namelijk de voltooiing van de werken aan de kanaalarm tot ingebruikname van de sluis in Hingene. De beslissing hiertoe werd door de Vlaamse Executieve genomen op 21 december 1990.

De uitgaven voor deze werken wordt immers rechtstreeks op de begroting van het Vlaamse Gewest aangerekend.

7. Op de sluis zelf is geen permanente bewaking door het personeel van de NV Zeekanaal voorzien.

De toegangswegen naar de sluis worden 's nachts en tijdens het weekend afgesloten. Buiten de werkuren komt de wachtdienst van de NV Zeekanaal regelmatig ter plaatse.

Hierbij moet ook worden opgemerkt dat de sluis gelegen is in de bouwplaats van de omlegging van het kanaal naar de Schelde. Op deze bouwplaats is de aannemer volgens het lastenboek gehouden de nodige maatregelen te treffen om de toegang van onbevoegdheden te verhinderen.

Vraag nr. 404
van 6 oktober 1993
van mevrouw M. VOGELS

Kapreglementen en verkavelingsverordeningen – Stand van zaken

Een aantal jaren geleden heeft de gemeenteraad van Brecht het kapreglement en verkavelingsverordening goedgekeurd.

Wegens de onduidelijke toestand ter plaatse kreeg ik graag een stand van zaken omtrent deze dossiers.

Kan de minister me eveneens een overzicht geven van de kapreglementen in behandeling? Wanneer kunnen beslissingen worden verwacht?

Antwoord

Ik kan het lid meedelen dat bedoelde reglementen en verordeningen mij door mijn administratie nog niet ter goedkeuring werden overgemaakt.

Inzake de redenen voor de vertraging bij de goedkeuring van bouwverordeningen kan ik het lid ook verwijzen naar het antwoord op de vraag nr. 149 van 10 februari 1993 van de heer H. Lauwers.

Inmiddels heb ik wel maatregelen genomen om de behandeling van de bouwverordeningen te bespoedigen. Zo zijn ook richtlijnen verstrekt om deze van Brecht binnen afzienbare tijd ter beslissing voor te leggen.

Vraag nr. 406 van 11 oktober 1993 van mevrouw M. VOGELS

Openbaar onderzoek bouwaanvragen – 40 meter hoge pylonen

Het koninklijk besluit van 6 februari 1971 betreffende de behandeling en de openbaarmaking van de bouwaanvragen stelt in artikel 3 punt 9 dat een openbaar onderzoek vereist is wanneer op minder dan 4 meter van de perceelsgrenzen pylonen voor een zend- of ontvangstmast met een hoogte van 15 meter of meer worden opgericht. Dit zeer soepele besluit geeft momenteel aan Belgacom een vrijgeleide om naar eigen goeddunken overal in Vlaanderen 40 meter hoge pylonen te zetten voor het digitale mobilfoonnet GSM. Er is geen openbaar onderzoek en ook de gemeente wordt niet geraadpleegd over de meest optimale vestigingsplaats zodat deze pylonen worden neergezet waar het voor Belgacom het beste uitkomt.

Waarom wordt, gezien het milieu-effect en de ruimtelijke impact, geen voorafgaand openbaar onderzoek gevraagd voor het plaatsen van 40 meter hoge pylonen?

Antwoord

Het koninklijk besluit van 6 februari 1971 betreffende de behandeling en openbaarmaking van de bouwaanvragen en de latere wijzigingen van dit besluit, schrijft openbaarmaking voor van bouwaanvragen voor onder meer het oprichten, op minder dan 4 meter van de perceelsgrenzen, van pylonen voor een zend- en ontvangstmast met een hoogte van 15 meter en meer.

Wanneer de door de NV Belgacom ingediende bouwaanvragen voor het oprichten van pylonen voor het mobilfoonnet niet aan openbaar onderzoek worden onderworpen, vloeit dit geenszins voort uit artikel 3, 9° van het voornoemd koninklijk besluit.

Bedoelde bouwaanvragen worden behandeld in toepassing van artikel 48 van de stedenbouwwet dat voorziet in een van artikel 44 afwijkende regeling voor

vergunningaanvragen ingediend door publiekrechtelijke rechtspersonen of wanneer ze betrekking hebben op het aanleggen van installaties en leidingen van openbaar nut.

Artikel 48 schrijft voor dit soort aanvragen geen openbaar onderzoek voor, doch waarborgt een bepaalde inspraak van de gemeente die voorafgaand aan de beslissing van de minister of zijn gemachtigde advies kan uitbrengen.

Vraag nr. 408 van 12 oktober 1993 van de heer H. VAN DIENDERFN

Logistiek Park in Zandvliet – Stand van zaken

De Vereniging van de Industriële Bedrijven van Noord-Antwerpen (VIBNA) heeft zich uitgesproken tegen de aanleg van een Logistiek Park in Zandvliet (LPZ). Dit zou de leefbaarheid van de polderdorpen aantasten. Dit argument is ook naar voren gehaald door inwoners van die dorpen zelf en door milieugroepen.

1. Hoe beoordeelt de minister dit argument?
2. Wat is de precieze stand van zaken van dit dossier?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het lid mede te delen dat het standpunt van VIBNA mij bekend is. In dit standpunt worden elementen overgenomen en benadrukt die ook tijdens het openbaar onderzoek van deze gewestplanwijziging reeds door verschillende particulieren en verenigingen werden aangebracht. Het open ruimte-aspect en de leefbaarheid van de Polderdorpen zijn uiteraard belangrijke ruimtelijke toetsingscriteria voor de beoordeling van het dossier. Het lid is anderzijds ook op de hoogte van de elementen en beweegredenen die onder meer vanuit de socio-economische hoek worden aangebracht om met deze inplanting de distributiefunctie van Vlaanderen in het algemeen en de Antwerpse regio in het bijzonder te versterken.

In het dossier is met alle instanties overleg gepleegd. Een definitieve beslissing is echter mede afhankelijk van het tracé van de HSL tussen Antwerpen en Nederland. Een tracé langs de Havenweg, dat thans de voorkeur geniet in Vlaanderen, zal de lokatie van LPZ immers in belangrijke mate doorsnijden. De besluitvorming rond de HSL zal dus afgewacht worden alvorens een beslissing genomen wordt in het dossier LPZ.

Vraag nr. 411 van 15 oktober 1993 van de heer J. GABRIELS

Tijdschrift Vlaanderen in Beweging – Oplage

Het tijdschrift Vlaanderen in Beweging, uitgegeven door het kabinet van de minister, is aan de derde uitgave toe. Bij het verschijnen van het eerste nummer heb ik de minister een aantal vragen over dit blad gesteld, vraag nr. 178 van 4 maart 1993 (Vragen en Antwoorden Vlaamse Raad, nr. 11 van 19 april 1993, blz. 592).

Uit de antwoorden kon ik afleiden dat dit tijdschrift op 20.000 exemplaren wordt verspreid. Met de doelstelling voor ogen dat met Vlaanderen in Beweging het brede publiek dient te worden geïnformeerd over de visie, de doelstellingen en de aanpak van de minister, lijkt mij de oplage vrij beperkt.

1. Werd ooit overwogen om binnen het vooropgestelde budget een goedkoper tijdschrift uit te geven dat dan in een grotere oplage zou kunnen worden verspreid ? Of lag de oplage van 20.000 exemplaren reeds op voorhand vast ?
2. Aan welke belangrijkste instellingen en groepen wordt Vlaanderen in Beweging gestuurd ? Op basis van welke criteria is dit gebeurd ? Worden ook individueel geïnteresseerden in de gelegenheid gesteld dit blad te ontvangen ?

Antwoord

De oplage van het tijdschrift Vlaanderen in Beweging is vastgesteld op basis van een vooraf opgestelde lijst van personen, die o.i. op de hoogte gehouden moesten worden van belangrijke beslissingen binnen het departement Openbare Werken.

Het wordt gratis verzonden aan :

journalisten
culturele centra
kamers van koophandel
kamers voor ambachten en neringen
openbare bibliotheken, zowel gemeentelijke, provinciale als wijkbibliotheken
gemeentesecretarissen
hogere ambtenaren overheid
hogere ambtenaren parastatalen
ministeries
burgemeesters
ministers van state
provincieraadsleden
universiteiten en hogescholen
volksvertegenwoordigers
senatoren
Vlaamse leden Europees parlement
intercommunales
middelbare scholen
provinciegouverneurs
schepenen voor openbare werken
bedrijven met meer dan 5 werknemers voor wegenbouw en aanverwante beroepen.

Daarnaast achten wij het ook opportuun een exemplaar gratis te bezorgen aan alle medewerkers van de administratie Openbare Werken, ruim 5.000 in totaal.

De verspreiding van Vlaanderen in Beweging is dus gelijkmatig verspreid over alle Vlaamse provincies en zelfs alle politieke families.

Vanuit de doelstelling van het blad achten wij het niet noodzakelijk om op een hogere oplage te verschijnen. Voor algemene informatie over openbare werken naar het grote publiek toe zijn er immers geschiktere communicatiekanalen.

De kleinere, hogere verspreiding – omdat de verzendkosten ook toenemen – zou niet opwegen tegen een

eventueel verlies aan leesimpact. Daarbij moeten wij eerlijk zijn : niet iedereen zit te wachten op informatie over openbare werken. Een aantrekkelijke en overzichtelijke vorm is daarom van primair belang.

Ik leg er de nadruk op dat iedereen die dit wenst, via een eenvoudige aanvraag bij de administratie of het kabinet, het blad gratis kan ontvangen.

Ik zal echter op basis van uw vraag, bij de verschijning van het volgende nummer via de pers laten weten dat iedereen die hiervoor interesse heeft, Vlaanderen in Beweging gratis kan bekomen.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 158

van 10 augustus 1993

van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-radio 1 – Plaatselijke correspondentie in Paraguay

Op 9 mei 1993 vonden er in Paraguay verkiezingen plaats.

In de ochtenduitzending van Radio 1 van de BRTN van 10 mei werd hierover gerapporteerd door een plaatselijke correspondent. Haar naam was dezelfde als deze van een dame van Nederlandse oorsprong die in 1986 wegens terroristische activiteiten in Zuid-Afrika tot 10 jaar gevangenisstraf werd veroordeeld maar die in 1989 na een bemiddeling van de Belgische minister van Buitenlandse Zaken werd vrijgelaten.

Bij haar aankomst op Zaventem verscheurde zij het document dat zij had moeten tekenen bij haar vrijlating en waarin zij zich ertoe verbonden had af te zien van geweldadige acties. Zij bleef daarna zeer actief in extreem linkse kringen.

Graag had ik van de minister vernomen of het hier om dezelfde persoon gaat, namelijk Helena Pastoors ?

Zo ja, is de minister van mening dat het past dat de BRTN iemand als correspondent aanwijst die vroeger wegens steun aan geweldadige acties werd veroordeeld ?

Antwoord

De BRTN deelt mij mee dat de correspondentie inderdaad de dame was, die wordt bedoeld.

Zij heeft een paar bijdragen voor de nieuwsdiensten geleverd. De BRTN had al besloten haar niet in dienst te nemen vóór het lid zijn vraag stelde.

Vraag nr. 175

van 14 september 1993

van de heer F. VAN DEN EYNDE

BR TN-1 radioprogramma Temperamenten – Lasterlijke uitspraak

In het radioprogramma van BRTN-1 Temperamenten

van 12 juni jongstleden bracht een medewerker een stuk over moderne tijden, waarin de volgende uitspraak “Vlaanderen, mijn land, hoezo, als het Vlaams Blok ons terroriseert.”.

Is de minister niet van mening dat deze lasterlijke uitspraak in tegenspraak is met de politieke neutraliteit waaraan de BRTN zich moet houden ?

Is die medewerker in vast of los verband ?

Welke maatregelen werden er getroffen ?

Antwoord

De door het lid geciteerde uitspraak is correct.

Het gaat hier om een column zonder journalistieke inslag, zodat de auteur meer vrijheid heeft om een persoonlijk standpunt naar voren te brengen.

Dit neemt evenwel niet weg dat de betrokken vaste medewerker in dit concrete geval buiten zijn boekje is gegaan. Hij kreeg daarvoor de passende opmerking.

Vraag nr. 196 van 1 oktober 1993 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

BR TN-nieuws – Zendtijd gewijd aan Brusselse Gewestraad en Vlaamse Gemeenschapscommissie

Het zal de minister bekend zijn dat mijn partij zich steeds heeft verzet tegen de evolutie die ertoe heeft geleid dat Brussel een volwaardig derde gewest is geworden. Dat laatste is nu een feit, en het Brussels Gewest beschikt thans over een eigen parlement waarin ook Brusselse Vlamingen, al dan niet Nederlandstalig, zetelen. Brussel is bovendien de hoofdstad van Vlaanderen.

In die optiek had ik graag vernomen hoeveel zendtijd het BRTN-nieuws, en meer specifiek de rubriek Wetstraat, tijdens de jongste jaren aan de Brusselse Gewestraad en aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie heeft besteed.

Is de minister van oordeel dat deze instellingen voldoende aan bod komen in de BRTN ?

Zijn er daaromtrent al besprekingen gevoerd met de BRTN en wat waren desgevallend de besluiten ?

Antwoord

Sedert het begin van het jaar heeft het TV-journaal zes items gebracht over de Brusselse Executieve en de Brusselse Gewestraad. In de parlementaire rubriek is Brussel nog niet aan bod gekomen.

Journalistiek geeft de binnenlandredactie van de BRTN voor de parlementaire rubriek prioriteit aan het federale parlement en de Vlaamse Raad. Daar valt het meest interessante nieuws te rapen dat ook het grootste deel van het publiek van de omroep aanbelangt.

Van bij het begin is afgesproken dat de parlementaire rubriek in de eerste plaats aandacht zou schenken aan Kamer, Senaat en Vlaamse Raad maar dat dit niet wil zeggen dat er geen ruimte zou worden gemaakt voor andere parlementaire instellingen, zoals het Europees Parlement en de Brusselse Raad.

Ik dring bij de BRTN aan op aandacht voor de Brusselse Gewestraad en de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Vraag nr. 198 van 7 oktober 1993 van de heer E. VAN VAERENBERGH

Radio Victoria in Halle – Storingen

Radio Victoria verzorgt voor de stad Halle en omliggende gemeenten lokale radio-uitzendingen sinds maart 1980.

Victoria is één van de eerste lokale radio's in het Vlaamse Gewest en de enige erkende radio in de stad Halle.

Victoria is er tot vandaag in geslaagd het hoofd boven water te houden en erkend te worden en te blijven zonder zich te binden aan één of andere politieke partij,

Victoria is ook regelmatig het slachtoffer geweest van wettelijke problemen en plagerijen zoals : dossier niet in orde, geschrapt van de lijst van erkende radio's, regelmatig moeten veranderen van frequentie, storingen van de uitzendingen door Brusselse of Waalse radio's, . . .

Sedert begin juli 1993 worden de uitzendingen gestoord door France info, een Franse zender die vanuit Noord-Frankrijk op precies dezelfde frequentie uitzendt.

1. Radio Victoria diende officieel klacht tegen de storingen van hun uitzendingen bij de bevoegde ministeries. Is de minister op de hoogte van deze klacht en is er reeds gevolg aan gegeven ?
2. Kan de minister mij een stand van zaken inzake dit dossier mededelen ?
3. Welke concrete maatregelen wenst de minister te nemen om de storingen van de uitzendingen van Victoria door buitenlandse zenders, Brusselse en Waalse zenders ongedaan te maken ?

Antwoord

1. en 2. De klachten met betrekking tot France Info zijn mij bekend. Naast radio Victoria worden immers ook nog lokale radio's uit Oost- en West-Vlaanderen gestoord door de Franse zender. Ik heb de klacht doorgestuurd naar het Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie dat een onderzoek heeft ingesteld. Omdat dergelijke onderzoeken ingewikkelde opmetingen vereisen kan nog geen uitsluitsel worden gegeven.

3. De uitzendingen van de lokale radio's worden gestoord door buiten- en binnenlandse zenders.

Ik heb met de federale overheid, inclusief het BIPT, een akkoord bereikt over een continue controle van het spectrum. De lokale radio's werden aangemaand, conform de bepalingen van hun zendvergunning uit te zenden en het toegestaan effectief uitgestraald vermogen niet te overschrijden. Ik heb eveneens contact genomen met de Franstalige Gemeenschap om de storingen die door de Franstalige radio's worden veroorzaakt, op een pragmatische wijze te onderzoeken en via het BIPT weg te werken.

Ik hoop de storingen, veroorzaakt door buitenlandse radio's op dezelfde wijze te kunnen oplossen, in ontkennend geval zullen alternatieve oplossingen moeten worden gezocht.

**Vraag nr. 200
van 8 oktober 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH**

Franstalige reclame in Ternat – Maatregelen

Langs de Assesteenweg in Ternat werden een aantal Franstalige reclameboodschappen aangebracht. Een aantal van deze aanplakbrieven waren afkomstig van de firma GB. Bij de andere aanplakbrieven kon niet worden opgemaakt om welke firma het ging.

Kan de minister mij mededelen :

1. of hij op de hoogte is van die aangelegenheid (graag een stand van zaken inzake dit dossier) ;
2. of men ondertussen de naam van de tweede firma heeft kunnen achterhalen ;
3. welke maatregelen hij wenst te nemen tegen de overtreders van de taalwetgeving in Vlaanderen ?

Antwoord

1. Tot op heden had ik geen kennis van Franstalige reclameboodschappen die langs de Assesteenweg in Ternat werden aangebracht en werd er dus geen dossier over deze aangelegenheid geopend.
2. Op dit ogenblik beschik ik niet over de nodige elementen om de naam van de firma die verantwoordelijk is voor de aanplakbrieven waarnaar het lid verwijst, te achterhalen.
3. Uit de verstrekte informatie kan ik afleiden dat het in casu gaat over privé-bedrijven die op gehuurde panelen reclameboodschappen afficheren. Bijgevolg is de taalwetgeving in bestuurszaken niet van toepassing.

Vermits op grond van artikel 59bis, § 3 van de Grondwet de Gemeenschappen enkel het taalgebruik in bestuurszaken, in het onderwijs en in de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en hun personeel decretaal kunnen regelen, valt het hier opgeworpen probleem volledig buiten onze bevoegdheid.

Bovendien garandeert artikel 23 van de Grondwet de individuele taalvrijheid. Uit de bewoordingen van artikel 23 blijkt dat de wet aan de natuurlijke en/of rechtspersonen (in dit geval de twee bedrijven waarvan sprake is) in hun onderlinge contacten niet het gebruik van een bepaalde taal kan opleggen.

Ook artikel 3bis van de Grondwet, dat België indeelt in vier taalgebieden doet geen afbreuk aan de individuele taalvrijheid die gegarandeerd wordt door het voornoemde artikel 23. Weliswaar wordt in een bepaald taalgebied een bepaalde taal opgelegd maar deze verplichting geldt enkel voor de overheid en is dus geen rem op de individuele taalvrijheid van de individuen of private rechtspersonen.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

**Vraag nr. 258
van 11 oktober 1993
van de heer J. DE MOL**

Bestuur Ruimtelijke Ordening – Afschaffing van de functie inspecteur-generaal

We vernemen dat de huidige inspecteur-generaal (in het huidige organogram bestuursdirecteur genoemd) van het bestuur Ruimtelijke Ordening, weldra met pensioen gaat. De functie van de inspecteur-generaal zou met ingang van 1 januari 1994 worden afgeschaft. Niettegenstaande de afschaffing van deze functie doet het gerucht de ronde dat de Vlaamse regering toch nog iemand in deze functie zou willen benoemen.

1. Is het juist dat de functie van inspecteur-generaal wordt afgeschaft vanaf 1 januari 1993 ?
2. Wanneer wordt de functie van inspecteur-generaal vacant ?
3. Is de procedure reeds gestart om iemand te benoemen in deze functie die weldra wordt afgeschaft ?
4. Is het juist dat de regering toch nog wenst te benoemen voordat de functie op 1 januari 1994 wordt afgeschaft ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, en de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Antwoord

1. De nieuwe rechtspositieregeling voor het personeel van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, beter gekend als het Vlaams personeelsstatuut, treedt in werking op 1 januari 1994. Voor de amb-

tenaren van niveau A (= het huidige niveau 1) treden de nieuwe graden slechts in werking op 1 juni 1994.

2. De titularis van de bedoelde functie is per 1 november jongstleden met pensioen.
3. Er is geen procedure ingezet.
4. Op 17 november heeft de Vlaamse regering ingestemd met mijn voorstel geen betrekkingen van rang 13 of 15 meer vacant te verklaren in het vooruitzicht van de inwerkingtreding van het nieuwe statuut.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 31
van 13 januari 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

NMBS — Speciale reductiekaart gezinnen

De Bond van Grote en Jonge Gezinnen wil een speciale gezinskaart die gezinnen toelaat in gezinsverband en tijdens de daluren goedkoop met de trein te reizen. Het gaat dus om een andere regeling dan de bestaande reductiekaart voor gezinnen met minstens drie kinderen.

De succesvolle Go-Pass en Multi-Pass bij de NMBS bewijzen dat lagere tarieven tot meer opbrengsten kunnen leiden.

Heeft de minister dit voorstel ter sprake gebracht in de Intenministeriële Conferentie Infrastructuur en Verkeerswezen ?

Hoe is de reactie van zijn regionale en federale collega's van de NMBS ?

Antwoord

Ik kan het lid melden dat het voorstel van de Bond van Grote en Jonge Gezinnen erop gericht is een gezinskaart te introduceren, die tegen een bepaalde prijs per jaar zou worden verkocht. Met deze kaart zouden gezinnen dan tijdens de daluren aan halve prijs kunnen rijden met het openbaar vervoer indien zij zich met minstens twee personen verplaatsen. De gezinskaart is bedoeld voor alle gezinnen met minstens 1 kind ten laste.

Indien echter aan gezinnen met 1 kind ten laste het recht op 50 percent wordt toegekend, zou volgens de cijfers van het NIS minstens 75 percent van de Belgen recht hebben op vermindering (bron : NIS, Statistisch jaarboek van België).

Naast de andere wettelijke en commerciële verminderingen zou slechts een heel beperkt gedeelte van de bevolking nog een volle prijs betalen en kan de vraag gesteld worden of een volle prijs dan nog zinvol is.

Bovendien maakt een gezinskaart de tariefstructuur ingewikkelder :

- de bestuurders dienen een bijkomende kaart te kennen met bijkomende reglementering ;
- de controle van een "gezin" is in de praktijk moeilijk haalbaar. Dit houdt in dat vanaf 2 personen een vermindering van 50 percent wordt toegekend.
- de definitie van daluur is zeer moeilijk te bepalen en hangt af van omstandigheden, plaats en tijd. Zo zijn spitsmomenten in de maanden juli en augustus op de kusttram, de woensdagmiddag op schooldagen, marktdiensten, de zaterdagvoormiddag op bepaalde lijnen in de steden en stadsgewesten, de shoppingweekends voor Kerstmis enzovoort.

De gezinskaart toelaten op deze ogenblikken kan een verschuiving van de huidige reizigers veroorzaken, waardoor er bijkomende rijtuigen en personeel dienen te worden ingezet, met een gevoelige stijging van de absolute kosten voor gevolg zonder dat de ontvangsten stijgen. Het gebruik van verlaagde tarieven op deze ogenblikken dient om de hierboven vermelde redenen te worden vermeden. De informatie over de daluren wordt dan bijzonder ingewikkeld.

De prijsstructuur van de gezinskaart die de Bond voorstelt bedraagt 50 percent van de biljetprijs.

1. Deze tabel is opgesteld op basis van de tarieven vóór 1 februari 1993.
2. De prijs van een Z-kaart vermindering voor 1 zone in streek is 17,5 frank en niet 26 frank (deze is enkel van toepassing in de stad).
3. Op korte afstanden blijft de prijs van een verplaatsing met een gezinskaart nog steeds duurder dan met de auto.
4. Diverse studies hebben uitgewezen dat **autogebruikers** enkel rekening houden met de brandstof- en onderhoudskosten die geen 10 frank per km bedragen.
5. Het prijsverschil is op korte afstanden ten overstaan van de Z-kaart vermindering zéér klein (slechts 3 à 8 percent) en is zelfs voor 1 zone in de streek duurder, namelijk 18,5 frank tegenover 17,5 frank.

Indien het voorstel zou toegepast worden op de nieuwe tarieven vanaf 01.02.1993 bekomt de De Lijn volgende tabel (met 50 percent t.o.v. het biljet) :

Afstand	Auto	Biljet	Z-kaart	Z-kaart vermindering	Gezinskaart
1 zone	30F (30)	40F (120)	23F (69)	17,5F (52,5)	20F (60)
2 zones	50F (50)	55F (165)	35F (105)	26F (78)	27,5F (82,5)
3 zones	100 F (100)	70F (210)	46F (138)	35 F (105)	35F (105)
6 zones	250 F (250)	115 F (345)	81 F (243)	61 F (192)	57,5F (172,5)
10 zones	500F (500)	175 F (525)	127 F (381)	96F (288)	87,5F (262,5)

Hieruit kunnen de volgende conclusies getrokken worden :

De gezinskaart wordt over de korte afstanden duurder dan de Z-kaart vermindering. Het is slechts vanaf 5 zones (slechts 25 percent van de Z-kaart gebruikers) dat de gezinskaart enigszins goedkoper wordt.

Hieruit blijkt dat alleszins een meer grondige studie en een andere prijsstelling noodzakelijk is vooraleer een gezinskaart kan worden ingevoerd.

Binnenkort zal er een gesprek plaatsvinden tussen De Lijn en de Bond van Grote en Jonge Gezinnen omtrent deze problematiek.

**Vraag nr. 102
van 27 mei 1993
van de heer L. STANDAERT**

De Lijn — Besparingen

Er heerst nogal wat onrust onder de personeelsleden van De Lijn en gebruikers van het openbaar vervoer in verband met een nieuwe besparings- en besnoeiingsronde.

1. Welke lijndiensten zijn het slachtoffer van de besparingen ? Welke lijndiensten worden afgeschaft ? Welke lijnen worden uitbesteed aan privé-maatschappijen ? Op welke lijnen wordt de frequentie tijdens de week verlaagd ? Op welke lijnen tijdens het weekend ?
2. Hoeveel banen kosten deze besparingen rechtstreeks of onrechtstreeks ?
3. Welke inkomensdaling heeft het verminderd weekendaanbod tot gevolg voor de chauffeurs ?
4. Welke daling van reizigersaantallen zullen de besparingen tot gevolg hebben ?
5. Hoeveel wordt met deze ingreep bespaard ?
6. Welke criteria werden gehanteerd bij deze nieuwe valbijl ? Gelden dezelfde criteria voor het snoeien in uitbestede lijnen ?
7. Welke stelplaatsen worden opgeheven of gefusioneerd met andere ?
8. Hoe groot is de investering voor de implementatie van de nieuwe valideringsapparaten (diskette voor chauffeur magnetische kaart voor reiziger) ?
9. Dienen de besparingen op de lonen van de chauffeurs voor de investeringen bedoeld in vraag 8 ?

Antwoord

In het voorjaar 1993 werden de maatregelen bepaald die dit jaar bij De Lijn zullen worden doorgevoerd. Deze maatregelen zijn van diverse aard en betekenen niet noodzakelijk de vermindering van de dienstverlening. Besparingen worden eveneens gerealiseerd door de vertraging van de ombouw van de Antwerpse trams, de reorganisatie van diensten, de inzet van gelede bussen, de herstructurering van bepaalde lijnen, het uitstellen van de invoering van nieuwe bedieningen, de

besparing op overuren, besparing op goederen, diensten en magazijnverbruiken enzovoort.

1. De aanpassing van de dienstverlening is gespreid over geheel Vlaanderen. In alle gevallen werd niet geraakt aan het aanbod in de spitsuren. In de daluren alsook op zaterdag en zondag werden selectieve maar verantwoorde rationalisering doorgevoerd daar waar de vervoerophrengsten niet meer in verhouding stonden tot de kosten. Er werden geen lijnen uitbesteed aan exploitanten. De maatregelen situeren zich zowel bij lijnen uitgebaat door de eigen diensten of door exploitanten.
2. De rechten voorzien in het personeelsstatuut blijven voor iedereen gewaarborgd. Dit betekent dat uit de budgettaire acties 1993 geen afdankingen zullen volgen.
3. De Lijn garandeert compensatie voor het geleden inkomensverlies dat wordt veroorzaakt door de vermindering van de weekenddiensten ten gevolge van de budgettaire acties 1993, op basis van het uitvoeren van prestaties.
4. Bij elke besparing werd ernaar gestreefd om een minimum aantal reizigers te treffen. Voor elke afgeschafte rit worden 0 tot maximum 2 reizigers getroffen.
5. Op jaarbasis wordt voor 1993 gerekend met een besparing van 214 miljoen frank. Gezien de meeste maatregelen slechts ingang vonden in de loop van het jaar, zal de gerealiseerde besparing in 1993, 96,53 miljoen frank bedragen.
6. Criteria voor het bepalen van de maatregelen zijn het reëel aantal getroffen reizigers en de mogelijke financiële besparingen die uit elke maatregel voortvloeien. Hierbij gelden dezelfde criteria voor lijnen in regie of door exploitanten.
7. De huidige maatregelen hebben geen gevolgen voor wat de stelplaatsen betreft.
8. De investering in ontwaardingsapparatuur bedraagt 788 miljoen frank in aankoop en 181 miljoen frank voor installatiekosten en wordt gefinancierd via de investeringskredieten van het Vlaamse Gewest.
9. In de begroting voor 1993 is 2,321 miljoen frank voorzien voor investeringen en 8,976 miljard frank voor de exploitatie. Deze twee budgetten zijn volledig onafhankelijk van elkaar zodat deze investering geen enkel gevolg heeft op de exploitatie-dotatie en dus op de lonen van de chauffeurs.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIEN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

**Vraag nr. 102
van 15 oktober 1993
van mevrouw M. TYBERGHEN-VANDENBUS-
SCHE**

**OCMW's — Onduidelijkheid inzake CAO lokale bestu-
ren**

De nieuwe CAO voor de lokale besturen schept ondui-

delijkheid op het veld. Kan de minister hierin enige klaarheid scheppen ?

1. Dient een dagelijks verantwoordelijke van een rusthuis, waarvan in de aanwervingsvoorwaarden universitair onderwijs wordt vereist, de weddeschaal AV te genieten of de weddeschaal A ?

Voor de dagelijks verantwoordelijke van een rusthuis, waarvan de aanwervingsvoorwaarden HOBU (Hoger Onderwijs Buiten Universiteit) wordt gevraagd, lijkt het geen probleem : men zal de BV-schalen toekennen. Motivatie : de B-schalen worden toegekend aan de houders van een diploma HOBU en specifiek voor de leidinggevenden (b.v. hoofdverpleegkundigen) met een diploma HOBU in de verzorgingsinstellingen, wordt de BV-schaal toegekend.

2. Vraag blijft of voor de betrekkingen waarvoor een universitaire opleiding wordt gevraagd eveneens de regel geldt : voor alle betrekkingen die niet met verzorgingsinstellingen te maken hebben de A-schaal gaande van A1 tot A10 en voor alle betrekkingen voor universitaires in verzorgingsinstellingen, de toekenning van de AV-schaal gaande van AV1 tot AV4.
3. Moet worden gesteld dat universitaires, verantwoordelijk voor een rusthuis, en gesteld als voorwaarde in de aanwerving, altijd de AV-schalen dienen te krijgen ? Wanneer wel ? Wanneer niet ?

Antwoord

De vragen van het lid betreffen het uitstellen van de weddeschaal van een OCMW-personeelslid (verantwoordelijke rusthuis) in toepassing van de omzendbrief nr. BA 93/07 betreffende de algemene weddeschaalherziening.

Zoals ik in de commissie voor Welzijn en Gezondheid van de Vlaamse Raad op 16 november 1993 aan collega J. Vandeurzen antwoordde, is de aanpassing van de personeelsformatie, alsook de invulling van de normatieve bevoegdheid inzake het administratief en geldelijk statuut van het OCMW-personeel, een aangelegenheid die vooraf moet besproken worden in het overlegcomité gemeente-OCMW. Zoals ik toen heb opgemerkt is dit in het licht van het nagestreefde oogmerk, namelijk een harmonisatie van het personeelsbeleid van beide lokale besturen, een noodzakelijkheid.

In dezelfde gedachtengang is het dan ook wenselijk dat er op het vlak van de gemeenschap nauw overleg wordt georganiseerd tussen mijn collega van Binnenlandse Aangelegenheden en mijzelf voor de interpretatie van bovenvermelde omzendbrief aan respectievelijk de gemeentebesturen en de OCMW's. Daarom heb ik mijn deelname toegezegd aan een werkgroep die hiervoor opgericht werd. Deze werkzaamheden moeten leiden tot een uniforme interpretatie en toepassing van het nieuwe systeem.

De vragen van het lid rond de positie van een dagelijks verantwoordelijke van een rusthuis, zullen ongetwijfeld worden besproken. Het lijkt mij wenselijk de besluiten van de werkgroep af te wachten.

Vraag nr. 103 van 15 oktober 1993 van mevrouw S. CREYF

Kasteel van Beaulieu in Machelen – Restauratie

Het kasteel van Beaulieu in Machelen werd in 1654 gebouwd in opdracht van de machtige familie Thurn und Taxi. In de loop der eeuwen veranderde het kasteel regelmatig van eigenaar. Uiteindelijk zou het in 1928 afgebroken worden. Na de afbraak van één toren werden de slopingswerken stopgezet. In 1950 werd het in verval geraakte kasteel beschermd monument, waardoor het definitief van de slopingshamer gered werd. In 1980 kocht het ministerie van Nederlandse Cultuur het kasteel aan. Door de verschillende fasen van de staatshervorming is de Vlaamse overheid nu eigenaar van dit beschermd monument dat evenwel zwaar beschadigd is door het vrij spel van de natuurelementen en het vandalisme. In 1992 kwam het kasteel nog even in de aandacht van de media door de diefstal van vier historische houten panelen uit het plafond. De Vlaamse overheid heeft toen gereageerd door het dichtmetseten van de toegangen maar de aftakeling van dit beschermd monument blijft onverminderd doorgaan. Nochtans moet een eigenaar van een beschermd monument instaan voor de meest elementaire maatregelen zoals het herstellen van het dak, het dichtmaken van ramen en deuren enzovoort. In 1990 werden de restauratiekosten geraamd op 250 miljoen ; vandaag zal de overheid meer dan 300 miljoen nodig hebben om het monument te herstellen.

1. Heeft de Vlaamse overheid als eigenaar de intentie dit waardevol historisch en tevens beschermd monument te restaureren ?
2. Zo ja, wanneer kunnen de restauratiewerken starten ?
3. Welk budget staat ter beschikking om dit monument te restaureren ?
4. Welke directe maatregelen worden er genomen om verdere aftakeling te voorkomen ?
5. Waarom heeft de Vlaamse overheid in het verleden geen enkele maatregel genomen om het Beaulieukasteel te redden ? Zo heeft zij de restauratiekosten nodeloos opgedreven.
6. Wat is de uiteindelijke bestemming van het kasteel na de uit te voeren restauratie ?

Antwoord

1. Gelet op het historisch en cultureel belang van het kasteel acht ik het opportuun dit domeingood in het patrimonium te behouden. Aangezien evenwel geen kredieten voor de restauratie kunnen worden vrijgemaakt, heb ik opdracht gegeven om het kasteel met beroep op de mededinging in erfpacht te geven met de verplichting tot restauratie.
2. De opdracht om het kasteel te vererfpachten werd op 23 juni 1993 aan aankoopcomité Brussel II overgemaakt. Er zijn tot nu toe 6 gekende kandidaten die volgens de inlichtingen van het comité eerlang zullen uitgenodigd worden een offerte in te dienen.

3. De erfpacht zal toegewezen worden aan de kandidaat die de hoogste investering aanbiedt.
4. De draadomheining werd hersteld en de ramen en deuren werden dichtgemetseld.
5. Het kasteel werd in 1980 aangekocht met het oog op de oprichting van een Vlaams volkscentrum (prijs : 3.000.000 frank). Om budgettaire redenen was dit project niet haalbaar. Rondvraag bij de diensten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap met het oog op het geven van een nieuwe bestemming aan het kasteel leverde geen resultaat op. Uiteindelijk heb ik dank beslist het kasteel in erfpacht te geven.
6. In de erfpachtovereenkomst zal een clausule opgenomen worden waarin de bestemming van het kasteel wordt omschreven. Aan die bestemming worden geen voorafgaande voorwaarden gekoppeld. Bestemmingen die om evidente redenen onverenigbaar zijn met het karakter van het kasteel (bijvoorbeeld een dancing) kunnen worden geweigerd. Het spreekt evenwel ook voor zich dat men de mogelijkheden tot gebruik of exploitatie niet zodanig mag beperken dat een redelijk rendement, in verhouding tot de door de erfpachter gedane investeringen, niet gerealiseerd kan worden.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 137
van 18 oktober 1993
van de heer M. VAN PEEL

Haveninstallaties — Financiële constructies

Volgens verschillende krantenberichten zou een recente nota aan de raad van bestuur van de GIMV met betrekking tot de exploitatie van de containerterminals in Zeebrugge op manifeste wijze het marktversturende spel reveleren dat door de Maatschappij voor Brugse Zeevaartinrichtingen met medewerking van GIMV, NIM en GOM georganiseerd wordt.

In de Vlaamse havenpolitiek was het een verworvenheid dat de oprichting en de financiering van de superstructuur onder de volledige verantwoordelijkheid en op risico gebeurden van de privé-exploitant.

Bij het afwerven uit Antwerpen van Cast werd aan deze rederij echter tegen alle geplogenheden in een volledig uitgebouwde superstructuur aangeboden om in huur genomen te worden. De verantwoordelijkheid en het risico kwam dus niet bij de rederij te liggen maar bij de n.v. Hermes, samengesteld als volgt :

— NBZ :	51 %
— NIM :	22,5 %
— GIMV :	22,5 %
— GOM West-Vlaanderen :	4,0 %

Het spreekt vanzelf dat deze praktijk (die onlangs ook reacties uit Rotterdam uitlokte en ook de EG niet helemaal ontgaat) een scheeftrekking veroorzaakt in de concurrentieverhoudingen zowel tussen de privé-bedrijven onderling, als tussen de havens in hun relaties met havengebruikers.

Uit bovenvermelde nota blijkt daarenboven dat ingevolge betalingsmoeilijkheden van Cast aan deze rederij zonder meer een betalingsmoratorium voor de eerste maanden van 1993 werd toegestaan, onder andere ook door Hermes. Hier stelt zich de vraag of ook op het vlak van de havenrechten vrijstellingen of uitstellen werden verleend.

Geconfronteerd met de nakende afwerking van de nieuwe containerterminal in de voorhaven (de zogenaamde Flanders Terminal) enerzijds, en het ontbreken van nieuwe trafieken anderzijds, overweegt Hermes nu al het rollend materieel te verhuizen naar de voorhaven en daar te verhuren aan Flanders Terminal. Flanders Terminal zou dan Cast behandelen in de voorhaven. Vanzelfsprekend zullen de voorwaarden waaronder Hermes dit alles zal moeten organiseren en financieren bepalend zijn voor de belangstelling van de exploitant. Opnieuw dreigt hier dus een flagrante aantasting van de normale concurrentiële verhoudingen.

Ten slotte moet aan dit alles toegevoegd worden de onderbiedingen die vanuit de MBZ georganiseerd worden naar de Antwerpen aanlopende lijnen en rederijen. Vanzelfsprekend ondergaan deze zeer graag de prijzenslag die op deze manier onder Vlaamse havens georganiseerd wordt.

1. Werd ingevolge betalingsmoeilijkheden van Cast aan deze rederij inderdaad een betalingsmoratorium voor de eerste 9 maanden van 1993 toegestaan door Hermes ?
2. Werden in het kader van deze betalingsmoeilijkheden, op het vlak van havenrechten, vrijstellingen of uitstellen aan Cast verleend ?
3. Worden de miljarden investeringen in infrastructuur op deze wijze economisch en maatschappelijk gevaloriseerd ?
4. Kaderen dergelijke praktijken in een billijke spreiding van risico en verantwoordelijkheid over de particuliere en de publieke sector ?
5. Kunnen dergelijke praktijk ken worden geduld vanuit het oogpunt van een gecoördineerde Vlaamse havenpolitiek ?
6. Gaan de afgevaardigden van de toezichthoudende ministers hun verantwoordelijkheid niet uit de weg door alle beslissingen louter te ondergaan ?

Vraag nr. 3
van 21 oktober 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering,

Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
 Vraag nr. 3
 van 21 oktober 1993
 van de heer E. Van Vaerenbergh
 Blz. 79.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE
 WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN
 BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 413
van 18 oktober 1993
van de heer L. STANDAERT

Brug over kanaal Brugge-Gent ter hoogte van Baron Ruzettelaan in Assebroek — Defecten

De ergernis van weggebruikers in verband met de brug over het kanaal Brugge-Gent ter hoogte van de Baron Ruzettelaan in Assebroek en die in Moerbrugge, neemt steeds grotere vormen aan. Het repertorium van onvoorziene fratsen van het automatisch systeem neemt uitbreiding. Op zaterdag 25 september tussen 19 en 19.30 uur sprongen de verkeerslichten aan beide zijden van deze brug op rood. De slagbomen kwamen evenwel niet naar omlaag en de brug werd niet opgehaald. Honderd automobilisten zijn na enige tijd dan maar door deze rode lichten gereden.

1. Wordt er automatisch iemand verwittigd indien het systeem niet naar behoren werkt ?
2. Welke voorzieningen zijn er getroffen indien defecten zich voordoen 's avonds of tijdens weekends ?
3. Klopt het dat binnenschippers zelf één van deze bruggen (of alle twee ?) in werking kunnen zetten ?
4. Aangezien mijn eerste vraag in verband met deze bruggen zes maand na datum nog steeds niet werd beantwoord, hoeveel heeft het installeren van deze automatisering gekost ?
5. Welke aanpassingen zijn er sedert het installeren gebeurd (na de vele mankementen) ?
6. Waarom wordt het systeem niet automatisch stilgelegd na bepaalde uren en tijdens weekends daar de overige bruggen rond Brugge toch niet worden opgehaald ?
7. Waarom staat bij deze bruggen geen bord met een telefoonnummer in geval van defect ?

Vraag nr. 414
van 18 oktober 1993
van de heer M. MAERTENS

Gifgasmunitiestort Paardenmarkt voor kust van Knokke-Heist — Onderzoeksresultaten van metingen

In 1972 werd de Paardenmarkt op verzoek van het departement van de minister door zeemachtduikers on-

derzocht. Eind 1988 werd door de voorganger van de minister beslist om aan de TV-bergingswerken een dienstbevel 1E af te leveren, waarin een onderzoek werd opgedragen om meer gedetailleerde gegevens te verzamelen met het oog op het bepalen van de meest geschikte ruimingsmethode. Uit een bericht van juli 1989 van de hoofdingenieur van Bruggen en Wegen blijkt dat hij van oordeel was dat de dumpingszone met meer moderne middelen diende te worden onderzocht.

In het kader van het Beasac-project werden daarop door de NV Eurosence met de Beasacdraagvleugelboot in 1992 opnames gemaakt van de stranden en de voor-oever waaronder de Paardenmarkt. Daaruit bleek onder meer dat het gifgasmunitiestort veel omvangrijker was dan vroegere metingen hadden aangetoond en zich lichtjes had verplaatst in de richting van de oostelijke strekdam van Zeebrugge.

Anderzijds werden bij de loswal Zeebrugge-Oost, die paalt aan het gifgasmunitiestort, technieken toegepast om de baggerspecie te stabiliseren en de aanzanding te verhogen. Ook omvat het onderzoeksprogramma Zeewetenschappen mogelijkheden om de pollutanten in de sedimenten op de Paardenmarkt op hun toxiciteit te evalueren. De bemonsteringscampagne van het zee-water na het ongeval met de Herald of Free Enterprise uitgevoerd door het Rijksstation voor Zeevisserij blijken uitgevoerd te zijn 2 kilometer ten noorden van de Paardenmarkt, zodat de uitslagen ervan niet als relevant kunnen worden beschouwd. Daaruit moet worden geconcludeerd dat nog geen gericht onderzoek naar de toxiciteit van de Paardenmarkt werd uitgevoerd, ook al waren de mogelijkheden en de beleidsbeslissingen voorhanden.

1. Waarom werd aan de uitvoering van dit dossier de laatste jaren geen aandacht geschonken, zelfs niet om de contaminatiegraad op geregelde tijden preventief te bemonsteren ?
2. Werd over het onderzoek uit 1971-1972 een uitvoerig rapport opgemaakt, of daarbij onderzoek werd gedaan naar de aard van de dumping in 1920, en wat van beide de resultaten waren ?
3. Welke waren de resultaten van het onderzoek opgedragen aan de TV-bergingswerken ?
4. Welke waren de verschillen tussen de magnometrische opnamen uit 1972 en de kartering van Belfotop-Eurosense uit 1992, en welke conclusies moeten daaruit worden getrokken ?
5. Bestaat er een verband tussen het toenemend belang van de baggerspecieloswal Zeebrugge-Oost en de beveiliging van de Paardenmarkt ?
6. Gebeurde er in het kader van de talrijke onderzoeken naar de pollutiegraden van de baggerspecie op de loswal ook onderzoek in het sediment op de Paardenmarkt, en zo ja, welke waren de chemische verschillen inzake pollutanten ?

Vraag nr. 1
van 19 oktober 1993
van de heer H. DE CROO

Afschaffing opvulregel — Gevolgen

Door het decreet houdende de aanvulling met een ar-

tikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede- bouw, werd een artikel ingevoerd waardoor het de facto onmogelijk werd om de zogenaamde opvulregel die toeliet te bouwen wanneer de afstand tussen twee panden minder bedroeg dan 70 meter en die vervat was in een koninklijk besluit, nog toe te passen.

Het artikel stelt letterlijk : “Bij het onderzoek van bouw- of verkavelingsaanvragen, . . . , kan geen toepassing worden gemaakt van regelen in verband met de inrichting en de toepassing van ontwerp-gewestplannen en gewestplannen die de mogelijkheid scheppen om van deze plannen af te wijken of uitzonderingen toe te laten waardoor kan worden gebouwd of verkaveld. Het niet toepassen van de regel kan geen aanleiding geven tot schadevergoeding als bedoeld in artikel 37.”.

Bij het invoeren van deze regeling heeft men geen rekening gehouden met die gronden die reeds een stede- bouwkundig attest hadden bekomen waarin zij omschreven stonden als bouwgrond en dus ook als dusdanig werden gekocht. Iemand die, zelfs recentelijk in het bezit is gekomen van een dergelijke grond, doch nog geen bouwvergunning had aangevraagd, is hiervan het slachtoffer aangezien bij aanvraag na september 1993 er rekening wordt gehouden met hogervermeld decreet. Aangezien er geen schadevergoeding wordt voorzien is dit wel bijzonder pijnlijk.

1. Erkent de minister dat er in dit geval sprake is van een vergetelheid ?
2. Overweegt de minister maatregelen waarbij ofwel een uitzondering alsnog wordt toegestaan ofwel een schadevergoeding voor deze gevallen wordt voorzien ?

Vraag nr. 2
van 19 oktober 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Fluisterasfalt — Verlies geluidsdempende eigenschappen

Het fluisterasfalt of het open asfaltbeton dat hier en daar wordt aangewend om de geluidsoverlast in de omgeving van wegen te verminderen, verliest naar het schijnt zijn geluidsdempende eigenschappen na verloop van tijd. Dit zou het gevolg zijn van vervuiling en dichtslibbing van de holle ruimten.

1. Kan de minister mij meedelen hoe de procentuele vermindering van deze eigenschappen in de tijd verloopt ?
2. Om de hoeveel tijd moeten de onderhoudswerken worden uitgevoerd opdat de geluidsdemping optimaal blijft ?
3. Waaruit bestaan die werken ?

Vraag nr. 3
van 20 oktober 1993
van de heer J. VAN EETVELT

Rijksweg N 16 traject Temse-Bornem-Puurs — Geluidswerende schermen

Reeds verschillende jaren wordt gevraagd langs rijks-

weg N 16 geluidswerende schermen aan te brengen, meer bepaald op het traject Temse-Bornem-Puurs.

Deze ingreep zou verantwoord zijn, vooral op plaatsen waar woningen in de onmiddellijke omgeving van de rijksweg staan. Nieuwe normen zouden hiervoor worden uitgevaardigd.

Graag vernam ik van de minister, wat de plannen zijn en wanneer deze worden gerealiseerd, alsook wanneer de laatste geluidsmetingen werden uitgevoerd en met welk resultaat.

Vraag nr. 4
van 20 oktober 1993
van de heer M. CAPOEN

Duinendecreet — Uitreiken bouwvergunningen

Op mijn parlementaire vraag van 2 augustus 1993 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993 nr. 20 van 20 september 1993, blz. 1075) onder meer polsend naar de ongeschonden bewaring van unieke duingebieden, antwoordde de minister sub 4 : “Aan het Bestuur van de Ruimtelijke Ordening werd de opdracht gegeven in afwachting van de uitvoeringsbesluiten van het duinendecreet, alle bouw- en verkavelingsaanvragen die gelegen zijn binnen de woon- en recreatiegebieden, en die derhalve de grootste bedreiging vormen, met de meeste omzichtigheid te behandelen, daarbij oog hebbend voor de grote natuurwaarden van de duingebieden in het algemeen.”

Ondertussen werden de uitvoeringsbesluiten van het duinendecreet gepubliceerd op 17 september 1993.

Blijkens velerlei vaststellingen zou de opdracht om met de meeste omzichtigheid te handelen, blijkbaar zonder veel omzichtigheid zijn uitgevoerd. Integendeel, zo wordt beweerd, zouden zowel de kustgemeenten als de stede- bouwkundige diensten, in deze anders zo rustige vakantieperiode, van ongewone arbeidslust en bedrijvigheid blijk hebben gegeven.

1. Hoeveel bouwvergunningen werden er, verdeeld over de diverse kustgemeenten, uitgereikt in de periode van 1 juli 1993 tot 17 september 1993 ?
2. Hoeveel soortgelijke vergunningen werden er uitgereikt in elk van de vijf jaren voordien over dezelfde periode (dus in 1988, 1989, 1990, 1991 en 1992, telkens van 1 juli tot 17 september) ?
3. Hoeveel bouwvergunningen werden er, uitgesplitst over de verschillende kustgemeenten, uitgereikt over de percelen die uiteindelijk zijn opgenomen als beschermd gebied ingevolge de uitvoeringsbesluiten bij het duinendecreet ?
4. Heeft de minister de indruk dat de door hem gegeven opdracht, zoals boven beschreven, door zijn diensten werd nageleefd ? Zo niet, welke maatregelen is hij van plan te nemen ?

Vraag nr. 5
van 21 oktober 1993
van de heer M. CAPOEN

Zie :
 Minister vice-president van de Vlaamse Regering,
 Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
 Vraag nr. 2
 van 21 oktober 1993
 van de heer M. Capoen
 Blz. 76.

Vraag nr. 6
van 21 oktober 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Zie :
 Minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaamse
 minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid,
 Energie en Externe Betrekkingen
 Vraag nr. 3
 van 21 oktober 1993
 van de heer E. Van Vaerenbergh
 Blz. 79.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
 BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 203
van 18 oktober 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Luikse regionale televisiezender en Franstalige uitzendingen van Eurosport – Strijdigheid met decreetgeving

In de gemeente Voeren wordt de kabeldistributie verzorgd door de firma Coditel vanuit Luik. Deze verdeelt in Voeren onder meer de Luikse regionale televisiezender. Als ik het goed heb is dit in strijd met de decreetgeving die stelt dat per streek slechts één regionale televisiezender mag uitzenden. Ik neem aan dat dit voor Voeren Tele-Visie Limburg is. Tevens kunnen de Voerenaren uitsluitend de Franstalige uitzendingen van Eurosport ontvangen.

Welke stappen heeft de minister reeds genomen om hieraan een einde te stellen ?

Heeft hij de situatie in Voeren ook vermeld in de gesprekken die hij enige tijd terug heeft gevoerd met de heer Anselme, toen nog voorzitter van de Franse Gemeenschap ?

Vraag nr. 204
van 18 oktober 1993
van de heer P. HOSTEKINT

Mediabib – Afbouw

Naar ik verneem zou de Mediabib aan afbouw toe zijn. De momenteel ingeschreven gebruikers kunnen nog voort programma's blijven aanvragen tot op de eind-

datum van hun inschrijving. Ik verneem ook dat de dienst ophoudt te bestaan ingevolge een herstructurering binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Videoprogramma's worden veel gebruikt bij vormingsactiviteiten. Door de beslissing om de Mediabib af te schaffen, zien deze organisaties zich nu genoodzaakt om zich voor deze videoprogramma's rechtstreeks tot de omroepen te richten, wat zware financiële kosten meebrengt. Het grootste deel van het aanbod van Mediabib bestaat uit BRTN-materiaal, zodat het positief te noemen is dat dergelijke uitzendingen een verlenging krijgen in het sociaal-cultureel veld.

1. Is het juist dat de Mediabib wordt afgebouwd en wat is de argumentatie hiervoor ?
2. Wat zal gebeuren met de collectie videoprogramma's die binnen de dienst werd uitgebouwd ?

Vraag nr. 1
van 21 oktober 1993
van de heer W. VERREYCKEN

Statuut Nederlandse Radio- en Televisieuitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap – Oprichting adviesraad en commissies

Het decreet houdende het statuut van de Nederlandse Radio- en Televisieuitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap, stelt in artikel 16 dat een adviesraad van kijkers en luisteraars wordt opgericht.

In hetzelfde artikel wordt eveneens de mogelijkheid gecreëerd om raadgevende commissies op te richten. De problematiek van de objectiviteit van de nieuwsuitzendingen zal de minister niet onbekend zijn en het zou aangewezen kunnen zijn om deze zaak te laten onderzoeken door een raadgevende commissie.

1. Werd de adviesraad van kijkers en luisteraars reeds opgericht ? Zo niet, hoever zijn de voorbereidingen voor de oprichting intussen gevorderd ?
2. Hoeveel van de decretaal mogelijk gemaakte raadgevende commissies werden reeds opgericht ?
3. Kan de minister eventueel initiatieven nemen om een commissie op te richten die de objectiviteit van de BRTN-nieuwsdienst kan onderzoeken ?

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
 AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 1
van 20 oktober 1993
van de heer A. DENYS

Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap – Organisatieontwikkelingsproject

Momenteel loopt in het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een groot organisatieontwikkelingspro-

ject. Aan dit project dat uitgevoerd wordt door Arthur Andersen en dat onder meer een doelstellingenanalyse, een informaticaplan en een plan voor een nieuwe organisatiestructuur zou omvatten, zou een prijskaartje met een bedrag van ergens tussen de 100 en de 200 miljoen hangen.

1. Kan de minister mij inlichten omtrent de juiste kostprijs van het project ?
2. De Vlaamse regering investeert zwaar in haar ambtelijk apparaat. Dit dure herstructureringsproject, het nieuwe statuut met de daaraan gekoppelde barremaherzelingen en de niet aflatende stroom wervingen zijn daar een voorbeeld van. Ondertussen verandert er voor de burger in zijn relatie tot de Vlaamse overheid concreet weinig of niets. Wanneer en op welke wijze zal de Vlaamse burger concreet het resultaat van deze omvangrijke investeringen voelen ?
3. De Vlaamse regering heeft een groot stuk van haar bevoegdheden — bijvoorbeeld inzake leefmilieu — ondergebracht in allerhande openbare instellingen en zelfs privaatrechtelijke constructies. In welke mate heeft een reorganisatieproject van een dergelijke omvang en aan een dergelijke kostprijs zin wanneer niet het geheel van de Vlaamse overheidsdiensten in de operatie betrokken wordt ?
4. Ik ben ervan overtuigd dat de overheid, en zeker ook de Vlaamse overheid, een aantal activiteiten verricht, die niet tot haar essentiële opdracht behoren. Zal het project, wat het bepalen van de doelstellingen betreft, uitgaan van een onbevooroordeelde definiering van deze activiteiten en dus van een toetsing ervan aan de essentiële opdrachten van een overheid, of zal er veeleer worden gewerkt vanuit bestaande structuren en met personen uit deze structuren om aldus als het ware voor elke bestaande activiteit een legitimatie te zoeken ?
5. Arthur Andersen is de medearchitect van de huidige structuur van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap evenals van onder meer de opeenvolgende RITA-plannen. Is het deontologisch verantwoord, maar ook functioneel wenselijk, dat dezelfde firma nu in feite in één mastodontproject het geheel van de structuur, en dus ook eigen vroegere realisaties, moet evalueren ?
6. De Boerenbond stelt bepaalde eisen met betrekking tot de plaats en de organisatie van een toekomstige landbouwadministratie binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Zal de externe consultant door deze premisse van de Boerenbond gebonden zijn of mag hij van de minister los van alle politieke standpunten een objectieve oefening maken ?
7. Rekening houdend met de vooropgestelde reductie van het aantal diensten en met het verdwijnen van het niveau bestuur zullen er belangrijke overtallen aan directeurs en inspecteurs-generaal ontstaan. In de pers spreekt de minister van een uitstapregeling voor deze personeelsleden.

Is het in deze omstandigheden niet onzinnig om voorts in een blijkbaar niet aflatend tempo ambtenaren in deze rangen te bevorderen, vooral omdat uiteindelijk toch de gemeenschap de kostprijs van een uitstapregeling zal moeten dragen ?

Vraag nr. 3
van 22 oktober 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Personeelsleden Interelectra — Fietsvergoeding

Personeelsleden van Interelectra krijgen voortaan een vergoeding van 15 frank per kilometer als zij met de fiets komen werken. Dat heeft de raad van bestuur van de Limburgse elektriciteitsintercommunale maandagavond beslist. Interelectra is de eerste overheidsmaatschappij in Vlaanderen die een fietsvergoeding aan haar personeel betaalt.

Past deze idee niet binnen het milieuvriendelijk mobiliteitsbeleid dat de Vlaamse regering zegt voor te staan ? Kan dit niet worden toegepast voor de ambtenaren en de leerkrachten ?

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
 BUITENLANDSE HANDEL EN
 STAATSHERVORMING

Vraag nr. 1
van 20 oktober 1993
van de heer A. DENYS

Diensten Vlaamse Gemeenschap — Huisvesting

Begin september keurde de Vlaamse regering het behoeftenprogramma voor de huisvesting van de centrale diensten van de departementen Onderwijs en Leefmilieu en Infrastructuur van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap goed. Tegelijkertijd keurde zij ook het ontwerpbestek betreffende een promotie-overeenkomst voor één of twee kantoorgebouwen in Brussel ten behoeve van beide departementen of één van beide goed.

Op 8 september werden door de Vlaamse regering ook een aantal basisprincipes voor een optimaal patrimoniumbeheer in de Vlaamse Gemeenschap aangenaam.

Graag had ik vernomen of de minister het niet wenselijk acht, alvorens nieuwe overeenkomsten af te sluiten, een aantal niet-bestemde goederen te gebruiken voor het huisvesten van een aantal diensten van de Vlaamse Gemeenschap.

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
137	○	X10.1993	M. Van Peel <i>Haveninstallaties – Financiële constructies</i>	99
2		21.10.1993	L. Van Nieuwenhuysen <i>Employers Guide in Belgium – Franstalige adressen Vlaamse regering</i>	75
3	0	21.10.1993	E. Van Vae- renbergh <i>Structuur- en milieubeleidsplan Halle – KMO-zone Hellebroek-Zuid</i>	99
4		27.10.93	P. Van Grem- bergen <i>Overdekte markten – Vergunning</i>	75
N. DE BATSELIER, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting				
316		18.10.1993	M. Bourgois <i>Sociale woningbouw – Stand van zaken</i>	76
2		21.10.1993	M. Capoen <i>Duinendecreet – Interpretatie</i>	76
3		21.10.1993	E. Van Vae- renbergh <i>Structuur- en milieubeleidsplan Halle – KMO-zone Hellebroek-Zuid</i>	79
4		22.10.1993	J. Geysels <i>Domeinen en gronden van weldadigheidskolonies in Merksplas en Wortel – Bestemming</i>	79
5		22.10.1993	M. Maertens <i>Verbrandingsoven in Halluin (Frankrijk) – Stand van zaken</i>	80
9		29.10.1993	J. De Meyer <i>Nederlandse mest – Uitvoer naar Vlaanderen</i>	80
T. KELCHTERMANS, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden				
338		09.07.1993	F. Vergote <i>N 357 – Verkeersonveiligheid</i>	90
372		31.08.1993	R. Van Hooland <i>Sluis Gentbrugge – Gegevens</i>	90
392		21.09.1993	E. Van Vae- renbergh <i>Sluis in Hingene – Stand van zaken</i>	91
404		06.10.1993	M. Vogels <i>Kapreglementen en verkavelingsverordeningen – Stand van zaken</i>	91
406		11.10.1993	M. Vogels <i>Openbaar onderzoek bouwaanvragen – 40 meter hoge pylonen</i>	92
408		12.10.1993	H. Van Dien- deren <i>Logistiek Park in Zandvliet – Stand van zaken</i>	92
411		15.10.1993	J. Gabriels <i>Tijdschrift Vlaanderen in Beweging – Oplage</i>	92
413	0	18.10.1993	L. Standaert <i>Brug over kanaal Brugge-Gent ter hoogte van Baron Ruzettelaan in Assebroek – Defecten</i>	100
414	0	18.10.1993	M. Maertens <i>Gifgumunitiestort Paardenmarkt voor kust van Knokke-Heist – Onderzoeksresultaten van metingen</i>	100

1	0	19.10.1993	H. De Croo	<i>Afschaffing opvulregel – Gevolgen</i>	100
2	0	19.10.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Fluisterasfalt – Verlies geluidsdempende eigenschappen</i>	101
3	0	20.10.1993	J. Van Eetvelt	<i>Rijksweg N 16 traject Temse-Bornem-Puurs – Geluidswerende schermen</i>	101
4	0	20.10.1993	M. Capoen	<i>Duinendecreet – Uitreiken bouwvergunningen</i>	101
5	0	21.10.1993	M. Capoen	<i>Duinendecreet – Interpretatie</i>	102
6	0	21.10.1993	E. Van Vae- renbergh	<i>Structuur- en milieubeleidsplan Halle – KMO-zone Hellebroek-Zuid</i>	102
11		27.10.1993	P. Van Grem- bergen	<i>Autosnelwegen – Niet te bebouwen zone</i>	81
13		27.10.1993	E. Van Vae- renbergh	<i>Zuid-Pajottenland – Bedreiging door Euro-miljarden</i>	81
14		28.10.1993	W. Verrey- cken	<i>Antwerps stadsbestuur – Maatregelen met het oog op respecteren taalwetten</i>	82
17		29.10.1993	R. Wierinckx	<i>Privé-ondernemingen en intercommunales – Onderscheid inzake belastingen</i>	82

H. WECKX, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

158		10.08.1993	F. Van den Eynde	<i>BRTN-radio 1 – Plaatselijke correspondentie in Paraguay</i>	93
175		14.09.1993	F. Van den Eynde	<i>BRTN-1 radioprogramma Temperamenten – Lasterlijke uitspraak</i>	93
196		01.10.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>BRTN-nieuws – Zendtijd gewijd aan Brusselse Gewestraad en Vlaamse Gemeenschapscommissie</i>	94
198		07.10.1993	E. Van Vae- renbergh	<i>Radio Victoria in Halle – Storingen</i>	94
200		08.10.1993	E. Van Vae- renbergh	<i>Franstalige reclame in Ternat – Maatregelen</i>	95
203	0	18.10.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Luikse regionale televisiezender en Franstalige uitzendingen van Eurosport – Strijdigheid met decreetgeving</i>	102
204	0	18.10.1993	P. Hostekint	<i>Mediubib – Afbouw</i>	102
1	0	21.10.1993	W. Verreycken	<i>Statuut Nederlandse Radio- en Televisieuitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap – Oprichting adviesraad en commissies</i>	102

L. VAN DEN BOSSCHE, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

258		11.10.1993	J. De Mol	<i>Bestuur Ruimtelijke Ordening – Afschaffing van de functie inspecteur-generaal</i>	95
263		18.10.1993	F. Van den Eynde	<i>Leerkrachten vrij- gesubsidieerd kleuter- en lager onderwijs – Bijwonen personeelsvergaderingen</i>	83
264		18.10.1993	L. Standaert	<i>Organisatie levensbeschouwelijke vakken – Misbruiken</i>	83

1	0	20.10.1993	A. Denys	<i>Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap – Organisatieontwikkelingsproject</i>	102
2		21.10.1993	K. Van Overmeire	<i>Lager onderwijs in Ronse – Toestand op 1 oktober 1993</i>	85
3	0	22.10.1993	H. Van Dierden	<i>Personeelsleden Interelectra – Fietsvergoeding</i>	103
4		22.10.1993	J. Ansoms	<i>Bestrijding en preventie van stress op het werk – Initiatieven</i>	85
6		28.10.1993	F. Van den Eynde	<i>Studentenhome Boudewijn van Gentse universiteit – Brandveiligheid</i>	87
7		28.10.1993	M. Didden	<i>Open Universiteit Nederland – Samenwerkingsakkoord met Vlaamse Gemeenschap</i>	87
8		29.10.1993	F. Van den Eynde	<i>Universitaire overheid – Waarborgen vrijheid van mening</i>	87

J. SAUWENS, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

31		13.01.1993	H. Van Dierden	<i>NMBS – Speciale reductiekaart gezinnen</i>	96
102		27.05.1993	L. Standaert	<i>De Lijn – Besparingen</i>	97
1	0	20.10.1993	A. Denys	<i>Diensten Vlaamse Gemeenschap – Huisvesting</i>	103
4		05.11.1993	E. Beysen	<i>Wettelijke voorschriften inzake uitrusting van fietsen – Controle</i>	88

L. DETIEGE, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

1		26.10.1993	L. Barbé	<i>FICO-project in Aalst – Betrokkenheid VDAB</i>	88
2		09.11.1993	L. Barbé	<i>Congres van de Wetenschappelijke Vereniging Milieu en Gezondheid in Antwerpen – Verklaring van Antwerpen</i>	89

W. DEMEESTER-DE MEYER, Maamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

102		15.10.1993	M. Tyberghien-Vandenbussche	<i>OCMW's – Onduidelijkheid inzake CAO lokale besturen</i>	97
103		15.10.1993	S. Creyf	<i>Kasteel van Beaulieu in Machelen – Restauratie</i>	98